

Cô Vợ Lạnh Lùng

Contents

Cô Vợ Lạnh Lùng	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	5
3. Chương 3	11
4. Chương 4	17
5. Chương 5	22
6. Chương 6	25
7. Chương 7	30
8. Chương 8: End	35

Cô Vợ Lạnh Lùng

Giới thiệu

Mai Thanh Ánh Trúc, 20 tuổi, là đại tiểu thư của tập đoàn Mai Thanh chuyên kinh doanh nhà hàng

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/co-vo-lanh-lung>

1. Chương 1

Cô Vợ Lạnh Lùng

[Nó] Mai Thanh Ánh Trúc, 20 tuổi, lúc chưa chồng lầy thì là tiểu thư ở nhà, khi lấy chồng rồi thì đến công ti N&D làm. Nó là tiểu thư của nhà họ Mai, tập đoàn Mai Thanh kinh doanh về nhà hàng và khách sạn, là tập đoàn đứng thứ 2 trên thế giới. Tính tình thì lạnh lùng, ít nói, ít cười, nhưng có lúc cười thoải mái vì một người

[anh nó] Mai Vũ Hoàng, 25 tuổi, hiện giờ là TGD của một tập đoàn bên Mỹ, kinh doanh về trang sức đá quý. Rất yêu thương em gái và mẹ của mình. Tính tình vui vẻ.

[mẹ nó] Mai Thanh Dung, là chủ tịch của tập đoàn Mai Thanh, sau khi ly hôn với chồng thì chuyển họ của 2 anh em nó sang họ mình.

-Ánh Trúc dậy đi con. Hôm nay nhà ta có khách đấy. [bà Dung (mẹ nó) lay nó dậy]

Nó lờm cờm bò dậy gấp chăn gối lại ngay ngắn rồi vào phòng tắm làm vệ sinh cá nhân. Sau 10 phút nó có mặt tại phòng khách.

(hình ảnh tượng trưng)

-Chào bác, chào anh. [nó cúi chào 2 người khách lạ hoắc]

-Chào con. [người phụ nữ nhìn nó cười]

Tên con trai kia nhìn nó gật đầu lấy lệ.

-Mẹ kêu con có chuyện gì? [nó quay qua mẹ nó hỏi]

-Con ngồi xuống đi, mẹ có chuyện muốn nói với con.

Nó lại ngồi kể mẹ nó.

-Đây là bác Vũ, bác ấy là bạn thân của mẹ mới từ Mỹ qua.[mẹ nó chỉ tay vào người phụ nữ mang gương mặt phúc hậu với nụ cười triu mến]

-Còn đây là anh Nam là con trai của bác Vũ. [mẹ nó chỉ tay sang người con trai có gương mặt baby đầy lạnh lùng ngồi đối diện với nó.]

-Dạ vâng, vậy mẹ kêu con chắc không chỉ để giới thiệu phải không mẹ. [nó nhìn mẹ nó]

-Đúng vậy. Bác ấy muốn cưới con cho con trai bác ấy, ta muốn nghe ý kiến của con. [mẹ nó nghiêm mặt nhìn nó]

Nó ngồi nhìn mẹ nó, nhìn 2 người lạ đang ngồi đối diện nó suy nghĩ:

-“Mẹ khổ cực nuôi mình khôn lớn, mình có nên lấy người con trai này không? Nếu mình lấy người con trai này thì mẹ mình có vui không?”

-Con nghĩ sao? [mẹ nó lay tay nó]

-Nếu con lấy người đó, mẹ có vui không? [nó chỉ tay sang người con trai ngồi đối diện với nó]

-Sao con lại hỏi vậy? [mẹ nó hơi ngạc nhiên về câu hỏi của nó]

-Con đồng ý lấy anh ấy. [nó nhìn mẹ nó nói dứt khoát]

Mọi người ngồi đó ai cũng ngạc nhiên khi nó đồng ý lấy một người lạ hoắc như vậy.

-Con suy nghĩ kĩ chưa. [mẹ nó ngạc nhiên hỏi]

-Kĩ rồi mẹ ăk. [nó nhìn ra cửa sổ với đôi mắt buồn]

-Nếu vậy thì cuối tuần này chúng ta làm lễ cưới luôn nhá. [bà Vũ nói]

-Được thôi mà. [mẹ nó và người phụ nữ nói cười vui vẻ]

Người con trai đó cứ ngồi nhìn nó và suy nghĩ “Cô ta nghĩ sao mà đồng ý lấy mình vậy trời, mà trông cô ta cũng xinh phết nhỉ, vòng 1 cũng được”. Hắn nhìn nó nhếch mép cười đều.

-Nếu không có gì con xin phép về phòng đây ăk. [Nó đứng lên nhìn mẹ và bà Vũ nói]

-Con ngồi xuống đi. [mẹ nó kéo nó ngồi xuống]

-Vậy ngày mai Nam qua đưa Trúc đi thử áo cưới nhà con. [bà Vũ nhìn Nam]

-Vâng.

-Vậy thôi, tui về ghen bà. [bà Vũ nhìn mẹ nó cười]

-Ừ, để tui tiễn bà.

Mẹ nó tiễn bà Vũ và hắt ra cửa, nó về phòng đóng cửa lại rồi lấy điện thoại gọi cho anh 2 nó.

[anh nó nói giọng ngạc nhiên]

[anh nó quát trong điện thoại]

Tít...tít...tít....

Nó quảng điện thoại lên giường rồi lấy con gấu bông mà nó ôm mỗi khi buồn.

Ngày hôm ấy, nó không nói gì nữa, cứ ở miết trong phòng.

Cốc.....cốc.....cốc

-Mẹ vào đi mẹ. [giọng nó trong phòng vọng ra]

mẹ nó đẩy cửa vào thấy nó đang ngồi trên giường ôm con gấu bông.

-Có chuyện gì vậy mẹ? [nó nhìn mẹ nó]

-Nếu con không muốn lấy thì con cứ nói, mẹ sẽ không ép con. [mẹ nó vuốt tóc nó nhỏ nhẹ nói]

-Sao mẹ lại nói vậy ạ? Sớm muộn gì con cũng phải lấy chồng mà, lấy sớm chút có sao đâu ạ. [nó nhìn mẹ nó cười tươi dù nó rất buồn]

-Con nghĩ vậy thật sao? [mẹ nó hỏi nó]

-Vâng ạ, con không sao đâu mẹ đừng lo mà. [nó ôm mẹ nó]

-Thôi xuống ăn cơm đi con, tối rồi đấy.

-Dạ.

Nó xuống phòng ăn cùng mẹ nó, tối đó nó qua phòng ngủ cùng mẹ nó, 2 mẹ con nói rất nhiều chuyện. Thế là một ngày trôi qua.

Ngày hôm sau.....

-Dậy đi con, Nam nó đợi con dưới nhà đó. [mẹ nó gọi nó]

-Anh ta qua đây làm gì? [nó nhắm nghiền mắt nói]

-Thì qua đưa con đi xem áo cưới. Con mau dậy đi đó. [mẹ nó nói rồi đi xuống nhà]

Nó bò dậy làm vệ sinh rồi thay đồ xuống nhà.

(hình ảnh tượng trưng)

-Thưa mẹ con đi. [nó chào mẹ rồi bước thẳng ra xe]

-Thưa bác con đi. [Nam chào mẹ nó rồi cũng ra xe]

Nó lên xe ngồi ghế sau. Hắt lên xe nhìn nó nhếch miệng cười đều.

-Cô sợ tôi làm gì cô sao mà ngồi ghế sau vậy?

-Lắm chuyện, lái xe đi. [nó nhìn ra cửa xe trả lời hắt lạnh lùng]

Hắt không nói gì nữa, quay lại tập trung vào chuyên môn lái xe của mình. Hắt ngồi lái xe, lâu lâu lại nhìn vào kính chiếu trên xe (hik bik nhìn ai nha) rồi mỉm cười.

Nó biết hắt nhìn nó, nhưng nó cũng chẳng nói gì, nó cứ nhìn miết ra cửa xe, không khí trong xe im lặng đến đáng sợ. Hắt ghét cái cái không khí này đành lên tiếng phá vỡ.

-Sao cô lại chấp nhận lấy tôi.

-Thích

-Thích gì? Cô thích tôi à?

-Sao anh hỏi nhiều thế. [nó gắt]

Hắn không hỏi thêm gì nữa, tập trung lái xe, sau 20 phút lang thang trên đường thì xe cũng dừng tại tiệm áo cưới “I AND U”. Nó và hắn bước xuống xe đi vào.

-Xin chào quý khách [tiếng nhân viên phục vụ]

-Các cô lấy cho cô ấy bộ váy cưới đẹp nhất.[hắn lên tiếng]

-Dạ vâng, xin mời tiểu thư theo tôi. [Người phục vụ dẫn nó vào một căn phòng rộng lớn, trong đó rất nhiều váy cưới]

Nó đi xung quanh xem rồi chỉ tay vào một bộ váy màu trắng hồng,vai trần để lộ bờ vai trắng hồng đầy hừng hờ, váy dài tới gối, tà váy dài.

Nó bước ra, hắn nhìn nó không chớp mắt.

Wê, anh nhìn cái gì mà ghê vậy??? [nó quơ quơ tay trước mặt hắn]

-Không...không có gì. [hắn quay chỗ khác để che khuôn mặt đỏ của mình]

-Mời 2 vị qua đây chụp hình. [1 nhân viên lên tiếng]

-Đi thôi. [hắn lên tiếng]

Nó và hắn kéo nhau sang phòng chụp hình. Sau khi hoàn tất những bức ảnh đẹp nó và hắn kéo nhau đi ăn.

-Cô muốn ăn ở đâu? [hắn hỏi nó]

-Chỗ tôi muốn ăn chắc không xứng với người như anh. [nó bĩu môi nói]

-Người như tôi là sao? [hắn nhìn nó gắt]

-Anh tự hiểu đi.

Nó bỏ hắn đứng đó đi một nước đến 1 quán phở bình dân ven đường.

-Cô ơi, làm cho cháu tô phở. [nó lên tiếng]

lalalala.....lalalala.....lalalala [chuông điện thoại reo]

tít...tít...tít

-Phở của cô đây. [người phục vụ đem ra cho nó]

Nó lau đĩa rồi định làm việc thì bị hắn phá đám.

-Cô...cô ăn ở đây sao? [hắn ngạc nhiên nhìn nó]

-Không được sao? [nó vừa ăn vừa nói]

-Mà ăn không muốn ăn thì ra chỗ khác đi.

-Ok bye cô. [hắn quay đi, để nó ngồi đó ăn ngon lành]

Sau 10 phút xơi tô phở. Nó tính tiền rồi đi về nhà.

Nó bước vào nhà đầy uể oải.

-Chào mẹ.

-Về rồi à, Nam đâu sao không đưa con về? [mẹ nó nhìn ra cổng hỏi nó]

-Sao con biết. [nó đứng dựa vào tường trả lời]

-Này nhỏ, về sao không vào nhà? [tiếng 1 người con trai kêu nó]

-Á...anh 2. [nó chạy lại ôm anh 2 nó hôn chụt vào má anh nó cái rõ to]

-Con này, lớn rồi mà như con nít. [anh nó ngất mũi nó]

-Á, đau. Sao anh nói cuối tuần mới về mà. [nó hỏi anh nó]

-Thì anh nhớ em nên về. Không được à?

-Hai đứa bây không vào nhà đứng đó tắm nắng à. [mẹ nó gắt]

Hai anh em nó kéo nhau lên phòng nó.

-Anh hai về rồi chừng nào qua bên đó. [nó ngồi lên giường ôm con gấu bông]

-Đám cưới nhỏ xong, anh với mẹ bay qua Mỹ liền.

-Vậy à. [nó bần bần nhìn anh nó]

-Mà nghe mẹ nói sáng nay em đi thử áo cưới hả?

-Vâng.

Nó dúi đầu vào ngực anh nó.

-Em thích nằm trong lòng anh vậy nè, như vậy em thấy an toàn lắm. [nó ôm anh nó nói]

-Em lớn rồi mà cứ như con nít vậy.

-Nhỏ nè.

-Gì vậy anh?

-Nhỏ hãy hứa với anh hãy vui vẻ hơn được không, 2 không mún nhìn thấy nhỏ như vậy đâu, 2 mún thấy nhỏ cười.

-Vâng, em sẽ cố gắng. [nó ngước lên nhìn anh nó cười rõ tươi]

-Vây mới đẹp. Thôi anh em mình xuống ăn cơm nào. [2 anh em nó kéo nhau xuống nhà ăn cơm]

2. Chương 2

Quay lại hấn nhá!!!

Sau khi hấn bỏ nó ở quán phở, hấn phóng đến Waiting Bar. Bar mà hấn thường đến.

-Ê, tao ở đây. [1 người con trai vẫy tay gọi hấn]

Hấn lại bàn của bạn hấn ngồi phích xuống ghế, lấy ly rượu của bạn hấn nốc hết 1 hơi.

-Mày làm gì ghê vậy? [thằng bạn ngạc nhiên hỏi hấn]

-Mệt, tự dưng bà già tao bắt tao lấy vợ. [hấn dựa đầu vào ghế thở dài]

-Lấy vợ???? Mày nói thiệt hả? [thằng bạn ngạc nhiên nhìn hấn]

-Bộ nhìn mặt tao giống giỡn lúm hả? [hấn chỉ mặt mình nói]

-Không, mà nhỏ đó sao, đẹp hơn con ly ly của mày hk? [thằng bạn nhìn hấn cười nửa miệng]

-Đẹp mà không bốc lửa bằng con lyly thui. [hấn cười nửa miệng nhìn thằng bạn]

-Mày không thích thì nhường cho tao đi.

-Mày điên hả Phong. [hấn gắt]

-Ơ...ơ không muốn thì thôi, coi như tao chưa nói gì. [Phong nhìn hấn cười gian xảo]
-Con ly ly mà biết mày sắp lấy vợ chắc mày sống không yên đâu [Phong nhìn hấn lắc đầu]
-Tao sợ không chỉ riêng tao mà còn nhỏ vợ sắp cưới của tao nữa. ý Hổm tao kuta con Trang mà con lyly đã tạt axit con Trang rồi. [hấn lắc đầu thở dài]
-Thôi, uống đi mày. [Phong rót rượu cho hấn]

Nó nằm trong phòng thở dài ngao ngán, nhìn lên trần nhà suy nghĩ mong lung.

“Mình sắp phải kết thúc cuộc sống tự do của mình rồi, thật sự mình chẳng muốn lấy tên nó chút nào, nhưng mình lại không mún làm mẹ buồn, mẹ đã rất đau khổ rất nhiều khi ông ta ra đi, mình không mún mẹ lại buồn vì mình” đang suy nghĩ thì anh nó bước vào

-Đang suy nghĩ gì vậy nhỏ? [anh nó leo lên giường nằm kế nó]
-Suy nghĩ chừng nào anh 2 mới lấy vợ.
-Ờo, anh mày không có lấy vợ đâu, lỡ lấy nhầm con sư tử chắc anh mày chết haha.
-Hơ..Hơ, anh qua đây chỉ?
-Qua ngủ với nhỏ nè. Được không?
-Được.

Nó gối đầu lên tay anh nó, xoay mặt vào ngực anh nó, ôm anh nó ngủ 1 cách ngon lành.

Ngày ngày trôi qua, thế là cũng đến ngày cưới của nó và hấn (tỔ chOa t/g trôi nhAnh chÚt nhÁ). Nó và hấn tiến vào lễ đường, mọi người vỗ tay chúc mừng cho nó và hấn. Tiến đến chỗ cha xứ, cha xứ nhìn 2 đứa nó rồi hỏi.

-Vũ Hoàng Nam, con có đồng ý lấy Mai Thanh Ánh Trúc làm vợ hợp pháp của con không?
-Con đồng ý
-Mai Thanh Ánh Trúc.....của con không?
Mọi người trong nhà thờ ai cũng mong chờ câu trả lời của nó. Nó đứng đó hết nhìn hấn rồi nhìn mẹ nó và anh nó. Cha xứ cất giọng hỏi nó thêm 1 lần nữa.
-Mai Thanh Ánh Trúc.....của con không?
-Con đồng ý [nó nhắm mắt lấy hết can đảm nói lên 3 chữ “con đồng ý”]
-Hai ccon trao nhẫn cưới cho nhau. [tiếng cha xứ]
Hấn và nó đeo nhẫn cho nhau vào ngón tay áp út.

-Hôn đi, hôn đi....hôn đi [tiếng mọi người reo]

Nó nhìn hấn bằng ánh mắt “đừng đụng vào tôi”. Hấn cúi xuống hôn nó nhưng nó kịp né sang 1 bên. Hấn nhếch miệng nhìn nó cười ẩn ý “cô giỏi lắm”. Hấn quay xuống nhìn mọi người cười như muốn nói “chúng tôi đã hôn rồi đấy”. Hấn nắm tay nó ra khỏi nhà thờ tiến đến nhà hàng.

Tiệc cưới kết thúc, anh nó, mẹ nó và mẹ hấn bay sang Mỹ tiếp tục công việc. Nó và hấn bay ra đảo Phú Quốc hưởng tuần trăng mật.

Nó và hấn lên máy bay, nó thì lấy điện thoại ra nghe nhạc và nhắm mắt lại ngủ. Hấn cũng lấy điện thoại ra nghe nhạc.

-Chuyến bay từ Hà Nội đến Phú Quốc chuẩn bị cất cánh, xin quý khách thắt dây an toàn lại. [tiếng loa phát thanh trên máy bay]

Hắn thắt dây an toàn của mình lại, nhìn qua nó thấy nó vẫn chưa thắt dây an toàn mà lại ngủ nên hắn chồm qua thắt dây an toàn cho nó.

-“Nhỏ này ngủ nhìn cứ như một thiên thần vậy, nhưng không hiểu sao cô ta lại lạnh lùng với mọi người thế nhỉ?” [Hắn nhìn nó suy nghĩ].

-Chuyến bay từ Hà Nội đến Phú Quốc chuẩn bị hạ cánh. [tiếng loa phát thanh trên máy bay].

-Dậy, máy bay hạ cánh rồi kìa. [hắn lay lay tay nó]

Nó dụi mắt nhìn xung quanh rồi phán một câu.

-Đây là đâu?

-Sax...cô không nhớ gì à? [hắn ngạc nhiên nhìn nó]

-Nhớ gì là nhớ gì. [Nó quay qua nhìn hắn rồi à lên 1 tiếng].

-À, nhớ rồi.

Nó và hắn xuống máy bay rồi đón xe đến khách sạn của nhà nó. Nó và hắn đến quầy tiếp tân.

-Chào quý khách, tôi có thể giúp gì được cho quý khách [nv tiếp tân hỏi]

-Lấy chìa khóa phòng ViP 203 cho tôi. [nó lên tiếng nhìn nv tiếp tân]

-Thưa, quý khách đặt phòng chưa? [nv tiếp tân ngạc nhiên nhìn nó]

-Chúng tôi cần phải đặt phòng sao? [Hắn lên tiếng nhìn nv tiếp tân và nói]

-Các người tưởng mình là chủ ở đây sao mà không cần đặt phòng [tiếp tân nói nhỏ nhưng nó kịp nghe.]

-Cô nói gì? [nó trừng mắt nhìn cô tiếp tân]

-Không...không có gì, nếu quý khách chưa đặt phòng trước thì tôi xin lỗi tôi không thể đưa chìa khóa cho quý khách được. [cô tiếp tân trừng mắt nhìn nó và hắn]

Nó đưa mắt nhìn cô tiếp tân từ trên xuống dưới rồi móc điện thoại ra gọi cho ai đó. Chưa đầy 5s thì một người phụ nữ lên tiếng.

-Chào thiếu gia và tiểu thư

-Bà là quản lý ở đây. [nó hỏi]

-Dạ vâng. Phòng của thiếu gia và tiểu thư chúng tôi đã chuẩn bị xong rồi ạ, mời 2 vị. [người quản lý lên tiếng]

-Cô ta làm việc lâu chưa? [nó chỉ sang cnv tiếp tân hỏi]

-Dạ, cô ta làm hơn 1 năm rồi ạ. [người phụ nữ nói]

-Cô có muốn bị đuổi việc không? [nó nhìn nv tiếp tân trừng mắt hỏi]

-Dạ...dạ...không ạ. [nv tiếp tân cuối gằm mắt xuống lí nhí nói]

-Tôi tha lần này, lần sao mà còn nói chuyện với tôi cái kiểu như hồi nãy thì đừng trách. [nó trừng mắt nói]

Sau khi xả cô nv tiếp tân 1 trận nó và hắn theo bà quản lý lên phòng.

-Cô cũng ghê quá nhỉ? [hắn dựa người vào cửa nói]

-Bình thường.

Dứt lời nó lấy quần áo vào phòng tắm. Hắn đứng ngoài suy nghĩ về nó.

-“Nhất định tui sẽ làm tan tã băng trong lòng cô” [hắn mỉm cười về ý nghĩ của mình rồi leo lên giường nằm].

Tắm xong bước ra thì thấy hấn đang nằm ngủ trên giường một cách ngon lành. Nó bước lại giường kêu hấn dậy.

-Dậy...dậy nhanh. [nó lay lay hấn]

-Ơ...ơ chuyện gì thế. [hấn nói giọng ngái ngủ]

-Tắm rồi đi ăn, tôi đói bụng rồi.

-Ừ, đợi tôi chút.

Hấn bật ngồi dậy lấy đồ vào phòng tắm, nó ra ban công hít thở không khí biển.

-Ôi, biển đẹp thật. [nó dang 2 tay ra hít thở]

Nó đang chìm đắm trong không khí biển thì có một vòng tay ôm qua eo nó từ sau, nó thừa biết người đang ôm nó là ai, nó quay lại nhìn hấn một cách đầy yêu thương.

-Anh làm gì vậy?

-Ôm cô.

-Đồ điên, cầm anh đụng vào người tôi.

-Cô nên nhớ cô là vợ tôi.

-Tôi lấy anh chỉ vì muốn mẹ tôi vui chứ không phải vì tôi thích anh. Tôi và anh chỉ là vợ chồng trên giấy thôi.

-Cô khác người thật đấy [hấn nhìn nó cười nửa miệng]

-Đi ăn.

Nó giơ tay lấy túi xách rồi đi ra khỏi phòng, hấn cũng bước theo nó xuống phòng ăn của khách sạn.

-Thưa tiểu thư, buổi tối chúng tôi đã chuẩn bị xong, mời tiểu thư và thiếu gia dùng. [người quản lý nói]

-Ừ.

Nó và hấn lại bàn ăn rồi mặc ai nấy xơi. Sau khi chén no say nó lên tiếng.

-Tôi đi dạo biển, anh không cần theo tôi đâu.

-Ừ, cô cứ đi.

Nó lấy túi xách rồi ra khỏi khách sạn. Nó ra biển hít thở không khí. Nó thích biển, không biết từ lúc nào nó thích biển. Nó chọn một băng đá gần đó ngồi nhìn ra xa xăm.

Reng...reng....reng

-KEM! [nó kêu người bán kem]

-Chú lấy cho cháu cây kem đi. [nó nhìn ông bán kem cười tươi]

-Đây. [ông ấy nhìn nó cười]

Nó đứng đó ăn hết cây này đến cây khác, ăn tổng cộng cũng 5,6 cây kem.

-Nhiều tiền chú. [nó hỏi ông bán kem]

-30 nghìn.

-Đây ạ, chú không cần thối đâu ạ. [nó đưa cho ông bán kem tờ 50.000]

Nó rời bỏ xe kem đi về khách sạn. Khi về đến khách sạn nó nhìn thấy một bé trai chừng 5,6 tuổi gì đó đứng khóc trước cửa.

-Sao em khóc vậy? [nó lại gần hỏi thằng bé]

-Hic...em...hic...muốn...ăn...hic..hic....kem. [thằng bé dụi tay vào mắt như con mèo con nhìn nó]

-Để chị mua cho nhóc nhé. [nó nhìn thằng bé cười trêu mếu]

-Dạ [thằng bé dứt khóc nhìn nó cười]

Nó dắt thằng bé ra tiệm kem gần đó, mua cho nó 1 ly kem lớn đủ màu.

-Đừng khóc nữa nhe nhóc, nhóc ở đâu chị dẫn nhóc về. [Nó xoa xoa đầu thằng bé nói]

Thằng bé không nói gì rồi chạy đi mất, nó đứng nhìn bóng thằng bé rồi mỉm cười. Nó đi về phòng thì thấy hấn đang nằm trên giường xem phim. Nó vào tới giường thì mới biết hấn đang xem phim XXX. Nó nhìn hấn cười đầy ẩn ý “Anh ghê tởm thật” rồi treo lên giường nằm.

-Cô không xem phim à?

-Anh xem một mình đi, anh thích hợp với phim đó lắm đấy.

-Xem một mình chán lắm, cô xem chung với tôi nhá. [hấn kéo nó xoay qua bên hấn]

-Anh làm cái trò gì thế hả? Đã bảo là đừng đụng vào người tôi rồi mà. [nó ngồi dậy nhìn hấn gắt]

-Tôi chỉ có ý tốt mời cô xem phim thôi mà. [hấn nhìn nó cười đều]

-Đồ biến thái. Đừng chạm vào người tôi nữa biết chưa hả? Tốt nhất là anh qua ghế mà ngủ đi. [Nó nhìn qua tivi rồi trừng mắt nhìn hấn].

Nó nằm xuống chồm chăn kín đầu ngủ. Hấn ngồi đó nhìn nó rồi mỉm cười, rồi cũng tắt tivi chìm vào giấc ngủ.

Sáng hôm sau, nó dậy trước hấn, nó làm vệ sinh cá nhân xong rồi kêu hấn dậy. Hôm nay chúng nó đến Dinh cậu Phú Quốc. Nó và hấn xuống phòng ăn khách sạn ăn sáng. Ăn xong nó và hấn đón taxi đến DCPQ. Vừa ra trước khách sạn thì có tiếng gọi trong trẻo vang lên.

-Chị ơi, chị.

Nó quay lại nơi phát ra tiếng nói.

-Chào nhóc, gọi chị có gì không nè. [nó ngồi xuống cạnh thằng nhóc hỏi]

-Em có cái này tặng cho chị xinh đẹp nè.

Thằng nhóc chìa ra cho nó cây kẹo mút hình trái tim.

-Hi, cảm ơn nhóc ghen. [nó xoa xoa đầu thằng nhóc]

-Chào chị xinh đẹp, chào anh.

Thằng bé chào nó và hấn rồi chạy mất hút. Nó và hấn lên taxi đến DCPQ. Nó lên xe cứ ngẩn nhìn cây kẹo rồi mỉm cười. Hấn nhìn nó ngộ ngộ rồi hỏi.

-Cô bị gì vậy?

-Lần đầu tiên có người tặng kẹo cho tôi đấy. Cảm giác không tệ nhỉ? [nó mỉm cười nói với hấn]

Hấn ngậy người ra khi nhìn thấy nụ cười của nó, từ lúc biết nó đến giờ đây là lần đầu tiên hấn nhìn thấy nó cười tươi như vậy.

-Wê, anh sao vậy? [nó quơ tay trước mặt hấn]

-À...à không...à mà cô cười trong đẹp lắm đấy.

Hấn quay ra chỗ khác để giấu bộ mặt đỏ của mình. Nó cũng quay ra chỗ khác. Nó và hấn tới DCPQ, nó và hấn đi xung quanh ngắm nhìn vẻ kỳ thú do thiên nhiên ban tặng, mà còn vì sự huyền bí, linh thiêng qua những truyền thuyết xa xưa. Nó và hấn cùng nhau chụp hình. Nó và hấn ở đến chiều để được hưởng ngoạn cảnh hoàng hôn trên biển Tây. Mặt trời xuống thấp trên bãi Dương Đông làm những tia nắng càng thêm vàng lung linh trên những con sóng bạc ào ạt xô bờ. Khi nắng dần tắt, bãi tắm vắng dần, cũng là lúc những chiếc thuyền câu mực thấp lên những ngọn đèn giăng kín một khung trời. Trông xa cứ như một thành phố

nổi trên mặt biển. Lên Dinh lắng nghe tiếng sóng rì rào mang đậm vị mặn mà của biển và trải lòng với thiên nhiên là điều thú vị rất riêng mà chỉ nơi này mới có.

Hôm đó tối nó và hấn mới về đến khách sạn. Nó và hấn ăn tối xong rồi về phòng tắm rửa. Nó và hấn tắm xong rồi leo lên giường ngủ. Thế là một ngày nữa trong tuần trăng mật trôi qua.

Tuần trăng mật của nó và hấn trôi qua nhanh chóng, hôm nay nó và hấn bay về HN. Sau 3t trên máy bay thì nó và hấn cũng về đến nhà. Nói nhà thế thôi, thật ra là một căn biệt thự sang trọng.

-Thiếu gia và tiểu thư mới về. [bà quản gia lên tiếng]

Nó và hấn lên phòng. Nó sắp xếp đồ rồi vào phòng tắm. Tắm xong bước ra thì chẳng thấy hấn đâu. Nó leo lên giường bật ti vi xem rồi ngủ quên lúc nào chẳng hay.

Quay lại hấn chút nhá pà kon ~.~

lalala....lalala

tít....tít...tít....

Hấn ra gara phóng xe đến WT bar. Hấn bước vào cửa đảo mắt nhìn xung quanh rồi dừng lại một bàn nằm trong góc, hấn bước lại ôm hôn một cô gái mặc đồ sexy.

-Anh đến với em rồi ne. [hấn ôm cô gái đó giọng nhỏ nhẹ]

-Em nhớ anh chết được. Anh đi Phú Quốc với con đó chắc vui lắm hả? [nhỏ đó nói giọng giận dỗi]

-Làm gì có, anh chỉ nhớ có mỗi mình LyLy của anh thôi. [Hấn véo mui lyly cười]

-Vậy thì được.

Hai đứa ôm hôn nhau say đắm.....

Đánh một giấc tới gần 7h, nó bước xuống nhà gặp quản gia

-Anh ta đâu rồi dì Hoa. [nó hỏi bà quản gia]

-Dạ, thiếu gia đi từ lúc sáng tới giờ chưa về ạ. [bà quản gia đáp]

-Vậy à, mà dì cứ kêu con là Trúc được rồi, đừng có dạ, thưa con như vậy, con không thích đâu. [nó nhìn dì Hoa cười rõ tươi]

-Vâng, dì nghe mọi người trong người nói con lạnh lùng lắm, nhưng dì thấy con cũng vui vẻ lắm mà. [dì Hoa nhìn nó cười]

-Dì ơi, con đói bụng. [tiếng 1 thằng nhóc trên cầu thang vọng xuống]

-Ồ...ai vậy dì. [nó ngạc nhiên vì có 1 thằng nhóc trong nhà]

-Cậu ấy là em của thiếu gia đó, con không biết à? [dì Hoa ngạc nhiên khi nó hỏi]

-Dạ không, con chưa thấy bao giờ.

-Á...chị 2 về rồi, chị 2 có mua quà cho Duy không? [Duy chạy lại nắm tay nó lay lay chu mỏ lên hỏi nhìn dễ thương phết]

-Ồ...chị không biết em nên chị..... [nó gãi đầu nhìn Duy]

-Nên chị hk có mua chứ gì, thấy ghét. [Duy nhìn nó giận dỗi]

-Thôi mà, cho chị xin lỗi nha nhóc, chị dẫn nhóc đi ăn kem được không? [nó nhìn D cười]

-Dạ được ạ, chị dẫn Duy đi quán nào có mấy pé dễ thương nha. [D ngược nhìn nó với đôi mắt cún con làm nó không thể nhịn cười được]

-hihi...được rồi nhóc giống anh nhóc quá nhỉ [nó xoa xoa đầu Duy nói]

-Chị nói ngộ, anh em sao không giống được chứ. [Duy lấy tay vuốt tóc vênh mặt lên nhìn nó, nó chỉ nhìn Duy lắc đầu rồi cười]

-Nhóc đợi chị lên thay đồ nhe.

Sau 15 phút thì nó và Duy đang ngồi trong quán kem Mê Ly.

-Nhóc mún ăn kem nào? [nó hỏi Duy]

-Sô-cô-la ạ. [Duy nhìn xung quanh trả lời nó]

-Chị cho 2 ly sô-cô-la [nó nói với người phục vụ]

Nó thấy Duy đang nhìn xung quanh như kiếm gì đó, nó thấy lạ nên hỏi Duy.

-Nè nhóc kiếm gì thế?

-Sao hk có pé dễ thương nào hết vậy. [Duy nhìn nó hỏi]

Câu hỏi của Duy làm nó xém té ghế. Nó nhìn xung quanh rồi nhìn Duy nói.

-Chắc hôm nay mấy pé dễ thương đi chơi rồi.

-Hk chịu đâu, chị 2 gạt Duy, Duy mách anh 2 nè. [Duy nhìn nó nhõng nhẽo]

Nó nhìn Duy bật cười một cách vui vẻ và thoải mái.

-Thôi ăn kem đi nhóc. [Nó cốc yêu Duy]

3. Chương 3

Hai chị em nó chén kem xong rồi về nhà. Nó đưa Duy về phòng ngủ rồi lê lét tắm thân ngọc ngà châu báu về phòng tân hôn của nó và hần. Nó mở cửa bước vào thì nó nhìn thấy 1 nam 1 nữ đang làm gì đó (làm gì đó tự hiểu ngen, em còn nhỏ xiu, ngây thơ, trong sáng lúm đáy ăk) trên chiếc giường màu đỏ mà được gọi là giường tân hôn. Nó thừa biết 2 người đó là ai, người con trai đó chính là chồng mà nó mới cưới cách đây 1 tuần và người con gái đó chính là LyLy bạn gái của hần.

Hai người đó nhìn nó như 1 sinh vật lạ. Nó biết mình đang làm phiền họ nên nó đóng cửa phòng lại rồi qua một phòng trống khác. Nó leo lên chiếc giường ở phòng khác nhìn lên trần nhà và những hình ảnh lúc xưa lại ùa về.

Mẹ, mẹ ơi,sao mẹ khóc vậy? [giọng của một cô pé 12 tuổi và cô pé đó chính là nó]

Một người phụ nữ ngồi khóc trước cửa một căn phòng, người phụ nữ không trả lời nó mà đứng dậy chạy đi. Nó mở cửa phòng thì nhìn thấy một người đàn ông người và một cô gái nằm trên giường. Người đàn ông nhìn thấy nó liền quát.

-Mày làm gì đó, mày biến ra chỗ khác mau.

-Người đó là ai vậy papa [nó chạy lại chỗ papa nó chỉ tay vào cô gái hỏi]

-Mày lắm mồm thế, biến ra khỏi ngay. [người đàn ông tát vào mặt nó rồi đuổi nó ra khỏi phòng]

Nó liền chạy ra khỏi phòng tìm mẹ nó, thì thấy mẹ nó đang ngồi khóc trong phòng nó.

-Mẹ ơi đừng khóc nữa mà mẹ ơi. [nó ôm chầm lấy mẹ nó khóc]

-Con gái ngoan của ta [me nó ghì chặt nó vào lòng]

-Tôi muốn ly hôn với bà. [papa nó bước vào chía ra trước mặt mẹ nó một tờ giấy]

-Tại sao [mẹ nó hét lên]
-Tôi không muốn ở bên một người đàn bà nghèo khổ như bà. [papa nó nhìn mẹ nó khinh bỉ]
-Được, nếu ông muốn. [mẹ nó giặt tờ giấy trên tay papa nó rồi kí vào]
-Tốt. [papa nó đưa mắt nhìn mẹ con nó khinh bỉ rồi ôm cô gái ra khỏi nhà]

reng.....reng.....reng

Nó bật ngồi dậy, tắt đồng hồ rồi bước vào phòng tắm làm vệ sinh. Nó làm vệ sinh xong rồi quay về phòng nơi có 2 người đang ôm nhau ngủ trong 1 tấm chăn. Nó rón rén bước lại tủ quần áo lấy đồ rồi quay lại phòng củ thay rồi đến công ty N&D.

Biết bao ánh mắt hướng về nó khi nó bước vào công ty.

(hình ảnh tượng trưng)

-Cô ta là ai vậy? [nhân viên 1 hỏi]

-Không biết nữa. [nv khác nói]

xì xầm....xì xào.....

Nó đến văn phòng của nó. Trên đường đến văn phòng thì nó đã nghe được một cuộc đối thoại. Nó lấy điện thoại ra ghi âm lại đoạn nói chuyện đó. Nó cô ý đi ngang người đó, nó liếc xuống tấm thẻ nhân viên rồi nhìn người đó cười đầy bí ẩn.

Nó trở vào căn phòng của mình rồi gọi cô thư kí vào.

-Phó tổng gọi tôi. [cô thư kí lên tiếng]

Nó xoay ghế lại thì nó nhìn cô gái đó, cô gái đó nhìn nó, 4 mắt nhìn nhau miệng há hốc.

-Phương sao pà lại ở đây. [nó mừng rỡ chạy lại ôm Phương]

-Tao làm ở đây mà, mà mày là.....[Phương nhìn nó]

-Đúng, tao là sếp của mày đó

-Thiệt không, vui ghê [nó và Phương ôm nhau nhẩy tưng tưng như 2 con khỉ]

-Mà mày gọi tao làm gì? [Phương nhanh chóng trở lại vấn đề]

-À, tao muốn mày thông báo với mọi người họp gấp. [nó trở lại vẻ lạnh lùng]

-vâng. [Phương chào nó rồi lui ra ngoài]

Nó trở lại ghế ngồi chuẩn bị mọi thứ rồi ngồi mỉm cười.

-Thưa phó tổng, cuộc họp đã chuẩn bị xong. [Phương nói]

-Ừ.

Nó và Phương đi lại phòng họp. Cánh cửa bật mở, mọi người trong công ty ai cũng ngạc nhiên nhìn nó, ngoại trừ 2 người.

-Thì ra cô ta là phó tổng giám đốc. [tiếng 1 nhân viên]

-Nhìn cô ta có vẻ lạnh lùng quả nhỉ, kiểu này chắc chết. [nv khác lên tiếng]

Nó nhìn mọi người xung quanh, không khí đang ồn ào mọi người bấp gập ánh mắt của nó liền nín bật.

-Tôi triệu tập cuộc họp này có 2 vấn đề cần nói. [nó nói giọng lạnh lùng và đầy uy quyền]

-Thứ nhất mình giới thiệu [giọng nói của một đứa con gái đang ngồi kế TGD]

Nó không nói gì nhìn người vừa phát ngôn rồi mỉm cười, mọi người ngạc nhiên khi nó mỉm cười khi bị nói móc như vậy.

-Chuyện thứ nhất.

-Tôi xin giới thiệu, tôi tên Mai Thanh Ánh Trúc, mọi người có thể gọi tôi là Yun. Tôi sẽ đảm nhiệm chức vụ phó TGD.

-Bụp...bụp...bụp [tiếng vỗ tay cầu mọi người]

-Nói thưa, không cần khoe khoan vậy đâu. [nhỏ ngồi kể TGD lên tiếng]

Nó nhìn nhỏ đó mỉm cười “rồi cô sẽ biết”.

-Chuyện thứ 2

-Tôi tuyên bố sa thải 2 nhân viên.

Mọi người trong phòng họp nhốn nháo cả lên, ai cũng lo sợ mình đã đắc tội với nó.

-Nhân viên thứ nhất là ông Nguyễn Thanh Hải là nhóm trưởng bộ phận thiết kế. [nó nhìn ông Hải]

-Tôi làm gì mà cô sa thải tôi. [ông Hải đứng dậy hỏi nó mà mặt mày không con một giọt máu]

-Chắc ông đã quên tôi rồi nhỉ? Ông không nhớ cô gái hồi sáng nhìn ông mỉm cười sao. [nó nhìn ông Hải nói lạnh lùng]

Nó lấy điện thoại ra bấm nút rồi điện thoại phát ra 1 cuộc nói chuyện.

-Chắc ông nhận ra cuộc nói chuyện này của ai phải không ông Hải? [nó đặt tay lên vai ông Hải hỏi]

-Ông còn gì để nói không? [nó nhìn ông Hải quát]

Ông Hải không nói gì ngồi phịch xuống ghế, mọi người trong phòng họp nhìn ông Hải bàn tán xì xầm.

-Nhân viên thứ 2 chính là cô đấy. [Nó chỉ thẳng vào mặt cô gái]

-Tao làm gì mà sa thải tao hả? [cô gái quát thẳng vào mặt nó]

-Thái độ của cô nói chuyện với cấp trên vậy sao? [nó gắt]

-Mày là cái thá gì chứ, chỉ dựa hơi anh Nam chứ làm được gì.

“CHÁT”

Nó tát thẳng vào mặt cô gái. Nó trừng mắt nhìn cô gái nói.

-Từ bây giờ cô không còn là nhân viên của công ty nữa, cô có thể đi.

-Không biết TGD có ý kiến gì không đây. [nó nhìn hần hỏi]

-Không. [hần dừng đứng trả lời]

-Cuộc họp kết thúc.

Mọi người lần lượt rời khỏi phòng họp. Nó đứng dậy về phòng thì bị cô gái nắm tóc kéo lại. Hần và Phương ngạc nhiên khi nhỏ đó dám nắm tóc nó. Nó nắm tay nhỏ đó bóp mạnh làm nhỏ đó kêu la oai oái buông tóc nó ra, nó bẻ tay nhỏ ra sau rồi nói.

-Đừng bao giờ hành động như vậy.

-Mày lấy việc công trả thù cá nhân. [con nhỏ đó hét]

-Nói chuyện có văn hóa chút đi. Tôi không có thù gì với cô cả. Tôi sa thải cô vì thái độ của cô đối với sếp, cách nói năng của cô đấy.

-Mày thù tao vì chuyện tối qua tao ngủ chung với anh Nam, mày dám nói không có đi.

-Tùy cô nghĩ.

Nó bước đi ra tới cửa thì hắt lên tiếng.

-Cô làm vậy có quá đáng không? Chỉ vì cô ta nói chuyện vậy mà cô đuổi cô ta sao?

Nó quay lại nhìn hắt nhếch miệng cười.

-Sao lúc này anh không lên tiếng bảo vệ cô ta. Dù anh có nói gì thì cũng không thay đổi được gì đâu TGD à.

Nó quay lưng đi để lại một con đang tức điên lên vì bị đuổi việc, một tên thì tức điên lên vì thái độ dừng đứng như không có gì đối với hắt và nhỏ kia ngủ trong phòng tân hôn đêm qua. (Chắc mọi người biết nhỏ kia là ai rồi em khỏi nói nhá)

-“Rồi mày phải trả giá cho việc mày làm hôm nay đối với tao con ranh kia” [con lyly nói lầm bầm rồi nhếch mép cười đều].

Nó thở dài ngao ngán khi đặt chân bước vào nhà. Dì Hoa nhìn nó hỏi.

-Cô không sao chứ tiểu thư.

-Con không sao chỉ là hơi mệt chút thôi ạ.

-Nhóc Duy đi học về chưa dì.

-Cậu Duy về rồi đang trên phòng.

Nó định bước đi thì tiếng hắt la òm sòm phía sau.

-Cô đứng lại đây.

-Chuyện gì?

-Cô không được đuổi việc Lyly.

-Anh là TGD mà, anh có quyền hơn tôi đấy. Nhưng tôi chắc với anh một điều....[nó quay lại nhìn hắt lạnh lùng]

-Điều gì?

-Tôi đuổi cô ta 1 lần chắc chắn tôi sẽ đuổi cô ta lần 2.

-Cô hay lắm [một cô gái ở ngoài bước vào]

Nó nhìn cô gái đó rồi quay qua nhìn hắt cười chua chát.

-Á.....anh 2, chị 2 về rồi. [Duy trên lầu chạy xuống ôm chầm lấy tay nó]

-Chào nhóc, nay đi học vui không? [nó nhìn Duy cười]

-Dạ vui ạ.

-Ồ....nhóc về hùi nào thế. [hắt nhìn D ngạc nhiên]

-Em về đây lúc 2 anh chị đi hưởng tuần trăng mật ý.

-Đây là ai vậy chị 2, bộ cô ta nghèo lúm hả sao ăn mặc thiếu vải tùm lum hết vậy? [Duy ngây thơ nhìn nó hỏi]

Nó bật cười vì câu nói của Duy, nó không trả lời D mà kéo Duy lên phòng. Còn nhỏ lyly thì đứng đó tức điên người vì bị thằng nhóc nói nghèo.

-Thằng đó là đứa nào vậy anh. [lyly tức giận hỏi hắt]

-Em của anh đấy, cấm em kêu nhóc là thằng đó nghe chưa [hắt quát lyly]

-Em chỉ hỏi vậy thôi, làm gì mà la em dữ vậy. [Lyly rưng rưng nước mắt nói]

-Tối đây làm gì?

-Tối nay em ngủ đây với anh nhá. [lyly ôm chăm lấy hấn nói giọng nũng nịu]

-Lên phòng đi.

Hấn và lyly kéo nhau lên phòng thì thấy nó và Duy đang ngồi trên giường nói chuyện vui vẻ.

-Nhóc ra chỗ khác chơi đi. [lyly nắm tay kéo Duy ra khỏi phòng]

-Cô làm gì thế hả? [nó ôm chăm lấy Duy quát]

-Mày cũng biến ra khỏi chỗ này đi. [lyly nhìn nó khinh bỉ]

-huhu...huhu...đau quá....đau quá à....huhu [Duy đưa tay lên dụi mắt]

-Thôi ngoan đi, đừng khóc nữa nhóc. [nó ôm Duy dỗ dành]

-Dễ con nít thì biến chỗ khác ngủ đi, nhúc đầu quá. [lyly quát]

-Cô nên nhớ đây là nhà của tôi và đây là phòng của tôi. [nó trừng mắt nhìn lyly]

-hahaha nhà của mày á, hahaha phòng của mày á. Mày đang mơ à. Đây là nhà và là phòng ngủ của tao và chồng tao. [lyly ôm chăm lấy cánh tay hấn nói]

“CHÁT”

Cái tát thứ 2 trong ngày được giáng xuống khuôn mặt bôi son trét phấn của nhỏ lyly, nhưng chủ cái tát đó không phải là nó mà là hấn.

-Cô biến ra khỏi chỗ này cho tôi. [hấn trừng mắt quát lyly]

-Sao anh đánh em? Anh đánh em vì con quỷ cái này à? [lyly khóc chỉ vào mặt nó]

“chát”

Nó tặng cho lyly thêm cái tát.

-con ranh dám đánh tao à? [lyly bóp cổ nó nói]

-Buông cô ấy ra mau.

-Tại sao em phải buông ra. Nó đuổi việc em, nó đánh em giờ lại còn cướp anh. EM không thể tha cho nó được.

Nó lên gối tống thẳng vào bụng lyly làm nhỏ ôm bụng la oai oái.

-Cướp anh của em, tôi nghĩ cô nên nói lại là cướp mất kho tiền của cô thì đúng hơn. [nó nhìn lyly khinh bỉ]

-Duy chúng ta đi thôi em. [nó nắm tay Duy kéo ra khỏi phòng]

-Cô biến ngay ra khỏi nhà tôi mau, tôi không muốn nhìn thấy cô nữa. [hấn trừng mắt nhìn lyly]

-Được, các người hãy nhớ hôm nay các người đánh tôi đấy, tôi sẽ không để các người yên đâu. [Lyly buông câu rồi chạy thẳng ra khỏi phòng]

Hấn ôm đầu nằm phịch xuống giường. Nó và Duy thì đang ngồi tám chuyện và ăn trái cây dưới phòng khách.

Duy hôm nay chị đưa nhóc đi học ghen. [nó nhìn Duy cười tươi]

-Ồ...dạ vâng ăk. [Duy cười tít mắt]

Nó và Duy dung dăng dung dề ra xe. Nó đưa D đi học trên chiếc mui trần màu vàng của nó.

-Chị chạy gì mà ghê thế. [nhóc Duy nhìn nó mặt mày xanh lét]

-Tại lâu quá chị không chạy xe, hôm nay mới chạy lại nên thấy vui vui ấy mà.

-Hix..chị chạy lại thì chạy từ từ thôi, em còn yêu đời, yêu ba mẹ, yêu chị với anh 2 lúm. [Duy lấy tay dụi mắt]

-Ồ...chị xin lỗi nhóc, chị chạy chậm lại. [nó thấy Duy khóc (khóc đã ý) nên nó giảm ga lại]

10 phút phóng xe trên lộ thì nó cũng đưa D đến trường an toàn. Duy bước xuống xe không quên ngoái lại mi lên má nó.

-Chút...Duy đi học nhá, chiều 2 nhớ đón D nhá. Giờ D vào chơi với mấy bạn gái dễ thương đây.

-Hi, thằng nhóc này. [nó nhìn theo bóng Duy nói thầm]

Sau khi đưa D đi học, nó phóng xe đến công ty.

-Thưa phó tổng, chúng ta cần phải đến quán Lưu Ly gặp GD Trịnh Thành. [Phương nói]

Nó lấy tài liệu chuẩn bị cho buổi gặp mặt rồi cùng Phương đến điểm hẹn. Nó bước vào quán, mọi người trong quán nhìn nó với ánh mắt khát khao thèm muốn chảy cả máu mũi.

Nó lại bàn ông Tr.Thành bắt tay với ông.

-Chào ông, rất hân hạnh được gặp ông. [nó nhìn Trịnh Thành cười tươi]

-Tôi cũng vậy. Mời cô ngồi. [Ông Thành vui vẻ mời nó ngồi]

Phương, nó và ông Thành ngồi xuống ghế. Ông Thành nhìn nó rồi lên tiếng.

-Không ngờ phó tổng của công ty N&D lại là một tiểu thư xinh đẹp như vậy.

-Cám ơn ông quá khen.

-Tôi nghe mọi người nói cô rất lạnh lùng, nhưng theo tôi thì cô chẳng lạnh lùng tí nào.

-Mỗi người có cách nhận xét riêng và ông cũng thế. [nó nhìn Thành cười]

-Đúng, đúng.

-Chúng ta vào vấn đề chính đi nào. [nó búng tay ra hiệu Phương lấy tài liệu]

-Ok.

-Đây là bản thiết kế của chúng tôi. Mời ông xem qua và cho ý kiến [nó chìa ra trước mặt Thành một xấp giấy tờ]

Thành cầm lấy và lật từng trang xem. Thành nhìn tất cả bản thiết kế có vẻ hài lòng.

-Tôi nghĩ rằng mình không cần cho ý kiến vì nó rất tuyệt vời. Vậy chúng ta hợp tác sản xuất nhé. [ông Thành chìa tay ra bắt tay với nó]

Nó nhìn ông Thành cười rồi bắt tay. Nó và ông Thành ngồi trao đổi với nhau về bản hợp đồng rồi ra về.

Hắn sau khi ngủ dậy làm vệ sinh thay đồ rồi xuống nhà.

-Vợ tôi và nhóc Duy đâu dì hoa. [hắn hỏi dì Hoa]

-Dạ, sáng sớm tiểu thư đã đưa cậu Duy đi học rồi ạ.

Hắn không nói gì, ra gara lấy xe rồi phóng đến công ty. Vừa đến cửa công ty thì thấy nó và Phương đang lấy xe. Hắn nhìn theo xe nó rồi lên phòng làm việc.

-Chào TGD. [thư kí mới của hắn chào]

-Cô là thư kí mới của tôi à. [hắn nhìn cô ta từ đầu đến chân rồi nhếch miệng cười đều]

-Dạ vâng, tôi tên selly.

-Cô pha cho tôi ly cà phê rồi mang vào phòng cho tôi.

Selly pha cà phê và mang vào phòng như hắn bảo.

-Thưa cà phê của anh đây.

Selly cúi sát người xuống gần mặt hắn để lộ phần ngực trắng.

-Tối rãnh không? [Hắn nhìn selly trêu mếu]

-Ồ...dạ...dạ rãnh, có gì không ạk. [Selly ngây thơ hỏi (ngây thơ thiệt hay đã không biết à)]

-Tối đến nhà tôi có chút việc. [hắn nhìn selly cười nửa miệng]

-Vâng thưa anh. [Selly cười như con đười ươi rồi ra ngoài]

4. Chương 4

Buổi chiều hôm ấy, nó đến trường đón Duy, còn hắn thì đi đến WT bar làm vài li với thằng bạn chí cốt.

8:00 pm tại nhà hắn.

-Hôm nay đi học vui không nhóc. [nó hỏi Duy]

-Vui ạ, mấy bạn gái dễ thương nói chuyện với Duy hoài mà. [Duy nhìn nó cười tít mắt]

-Nhóc đến trường học hay đến trường để nói chuyện với mấy bạn gái nè.

-Thì đến trường để học nhưng cũng để nói chuyện với mấy bạn gái. [Duy ngây ngô trả lời]

-Cái thằng nhóc này, pé tí mà biết chọc mấy bạn gái rồi hen. [nó xoa xoa đầu Duy]

-Anh 2 dạy Duy đấy, 2 nói con gái là đồ chơi của con trai. [Duy nhìn nó ngây thơ]

-“Cái gì con gái là đồ chơi của con trai ư? tên này quá đáng thật, ai chứ mình thì không có đâu, xí” [nó nghĩ thầm]

Nó và Duy đang ngồi ở phòng khách nói chuyện vui vẻ thì nhìn thấy hắn ôm một cô gái bước vào nhà.

-Á.....anh 2 về. [Duy vui mừng chạy lại ôm hắn]

-Hi, nay học vui không nhóc. [hắn xoa xoa đầu nó]

-Dạ vui ạk. Mà đây là ai vậy 2. [Duy chỉ cô gái đứng cạnh hắn]

-À đây là....

-chị là selly là bạn gái của anh em đó. [selly vui vẻ nói chuyện với duy]

Hắn, nó ngạc nhiên khi nghe selly tự giới thiệu là bạn gái của hắn. Duy nhìn selly rồi phán một câu.

-Ai chả biết chị là bạn gái, không là bạn gái chắc là bạn trai à. [Duy trề môi nhìn selly]

-Hi, chắc nhóc còn nhỏ không hiểu, ý chị nói chị là người yêu của anh nhóc đấy, mà lẽ đâu mai một chị là chị 2 của nhóc lun thì sao. [Selly quơ quơ tay nói huyền thuyên]

-Á, chị 2 á, không dám đâu.

Duy chạy lại chỗ nó nắm tay kéo nó lại trước mặt selly rồi nói.

-Đây là chị 2 của Duy nè.

Selly nhìn nó rồi nhìn hắn.

-Cô ta...cô ta là gì của anh vậy? [selly ầm úng hỏi hắn]

-Là vợ tôi đấy. [Hắn phóng qua ôm eo nó nói]

-Vậy anh đưa em về nhà anh làm gì? [selly tức giận nói]

-Thì đưa cô về nhà để cô gặp mặt vợ tôi chứ làm gì.

-Anh...anh...[selly áp úng không nói hết câu rồi bỏ chạy ra khỏi nhà]

-hahahaha, mắc cười quá. [hắn đứng ôm bụng cười như thằng điên]

-Anh điên à? [nó quan tâm hỏi hắn]

-Không...haha..không..haha...có gì. [hắn cố nhìn cười nói hết câu nhưng không thể]

-làm gì mà 2 cười dữ vậy. [Duy lay lay tay hắn hỏi]

-Tại...haha...tại.... cô ta...haha....làm anh mắc cười.[hắn vẫn đứng cười]

Nó nhìn Duy, Duy nhìn nó, cả 2 lắc đầu rồi bỏ hắn đứng cười một mình rồi lên phòng. Nó đưa Duy vào phòng.

-Ngủ sớm mai đi học nha nhóc....[Nó xoa xoa đầu Duy]

-Ờ...mai chủ nhật mà [Duy nhìn nó nói]

-Ồ ha, chị quên, thôi nhóc ngủ đi, chị cũng về phòng ngủ lun đây. [nó quay đi thì Duy kéo lại]

-Gì vậy nhóc. [Nó hỏi Duy]

-Ngồi xuống, Duy nói nhỏ nè. [Duy kéo tay nó]

Nó ngồi xuống nhìn Duy. Duy mi nhẹ vào má nó rồi vào phòng ngủ. Nó đứng nhìn Duy mỉm cười rồi về phòng. Hắn sau khi cười đã rồi cũng lết về phòng.

-Làm gì mà hùi nãy anh cười ghê vậy? [nó nhìn thấy hắn mở cửa vào liền hỏi]

-Có gì đâu, tại cô ta tưởng tôi đưa cô ta về nhà ngủ ấy mà. [Hắn cởi áo khoác, tháo cà vạt rồi đứng nhìn nó]

-Chứ không phải anh định vậy sao, tại thấy tôi với nhóc Duy ở nhà nên bỏ ý định chứ gì. [nó nhìn hắn bĩu môi]

Hắn tiến sát rồi cúi mặt gần sát mặt nó, nó lắp bắp hỏi.

-Anh...anh định làm...gì...vậy?

-Mình cưới nhau cũng gần 2 tháng rồi thì phải (sr nha, em cho thời gian trôi nhanh chút cho vợ chồng nó mau già)

-Thì..thì..sao?

-Mình chưa động phòng thì phải. [Hắn kề sát mặt nó cười nửa miệng]

-Anh...anh..biến chỗ khác đi, ngại quá. [nó đẩy hắn ra nhưng hắn mạnh hơn nó nên nó đành phó tay]

Hắn cúi sát hơn thế là môi đụng môi, nó mở căng mắt nhìn hắn, 1s...2s...5s...nó đẩy hắn ra dơ tay tát hắn nhưng hắn kịp nắm chặt tay nó.

-Cô nên nhớ, cô là vợ tôi đấy. [Hắn buông nó ra rồi bước vào nhà tắm]

-Đồ biến thái, đồ bệnh hoạn, hk biết có lây bệnh AIDS hk nữa. [nó nói với theo]

-Cô yên tâm, tôi phòng kĩ lắm. [hắn lú đầu ra nhìn nó cười đều]

Nó chộp lấy cái gối phi thẳng vào mặt hắn, hắn kịp đóng cửa nên cái gối đáp thẳng xuống đất.

-Đúng là đồ bệnh hoạn, trời ơi, sao tôi lại chấp nhận lấy cái tên bệnh hoạn này hã trời. [nó ngồi nhìn lên trần nhà than thở]

Hắn bước ra từ trên xuống dưới chỉ có mỗi cái khăn.

-AAAAAAAAAAAA.....[nó bịt mắt lại hét]

-Cô làm gì vậy? [hắn gắt]

-Anh...sao anh không mặc đồ hã? [1 tay bịt mắt, 1 tay chỉ hắn]

-“Giờn với cô tỳ mới được” [hắn nhìn nó nghĩ thầm]

Hắn không trả lời câu hỏi của nó, tiến lại gần nó ghì chặt nó xuống giường, tay sờ loạn xạ, nó hét lên.

-Cái tên biến thái kia, làm gì vậy hả?

-Buông ra coi [nó cố gắng đẩy hắn ra nhưng...các bạn hiểu gờy nhá]

-Nay mình động phòng luôn đi nha. [hắn nhìn nó cười]

-Thà chết chứ tôi hk thèm động phòng với cái tên bệnh hoạn như anh đâu. [nó trừng mắt nhìn hắn]

-Còn tôi không bao giờ làm chuyện đó với người tôi không yêu đâu.

Hắn bỏ nó ra rồi nằm phịch xuống giường ngủ, nó lấy tay để lên tim mình rồi lăm bầm 1 mình.

“Sao tim mình đập nhanh dữ vậy trời? Chắc hùi nãy bị hắn hù nên vậy, ừ đúng rồi chắc là vậy” nó thở dài rồi nằm xuống đắp chăn ngủ.

Đánh một giấc đến sáng, ánh nắng xuyên qua cửa sổ, hum nay là chủ nhật nên nó cho phép mình nướng thêm tý nữa. Nó dụi dụi mắt mở mắt ra thì thấy mình đang nằm trong vòng tay của hắn, đầu gối lên ngực hắn.

-AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA...[tiếng hét thánh thót của nó vào buổi sáng]

-Cô bị điên à, làm gì mà hét dữ vậy? [hắn mở mắt ngồi dậy nhìn nó quát]

-Anh....anh...sao anh lại ôm tôi. [nó lấy tay che ngực nhìn hắn]

-Ai bik đâu. [hắn phi thẳng vào nhà tắm để nó ngồi nhìn hắn ngẩn tò te]

Nó ngồi dò đầu bức tóc suy nghĩ xem chuyện gì đã xảy ra tối hôm qua nhưng vẫn không nghĩ ra được vấn đề.

-Cô không định rửa mặt à? [hắn trong phòng tắm bước ra tay cầm khăn lau tóc]

Nó liếc hắn cái rồi bước vào phòng tắm. 10 phút làm vệ sinh thì nó và hắn cùng xuống phòng ăn. Duy đang ngồi nức sữa (giống baby ghê) thấy nó và hắn xuống liền quăng hộp sữa qua một bên chạy lại chỗ nó và hắn.

-AAAA....anh 2 dậy rồi...[Hắn dang tay ra ôm Duy nhưng nào ngờ Duy lại chạy lại ôm nó làm hắn què]

-Con tác giả độc ác kia, sáng sớm mà mi làm ta què đờ dữ vậy hả? Mi có tin ta chém mi không

-Dạ, em xin lỗi, tại em ghét anh quá làm anh què chơi được không nè hahaha

-Người có tin ta không cho người viết truyện típ không hUk~?

-Dạ, em xin lỗi

-Vậy thì tốt, ta tha cho đấy

-Nhóc ngủ ngon hk? [nó ngồi xuống cạnh Duy hỏi]

-Dạ ngon ăk...chụt [Duy mi lên má nó cái rồ to]

-Hihi....

Hắn đưa ánh mắt ghen tỵ nhìn Duy (chắc mọi người bik tại sao hắn ghen tỵ rồi hen).

-Hôm nay chủ nhật, 2 người dẫn Duy đi công viên chơi hen. [Duy vừa ăn vừa nói]

-Ừ, nay anh 2 dẫn nhóc đi chơi nha. [hắn nhìn Duy cười]

-Còn chị thì sao? [Duy nhìn nó]

-À...ờ thì...thì đi [nó ấp úng nhìn Duy]

-Hihi vui quá. [Duy réo lên]

lalala.....lalala.....lalala

[nó liếc xéo hấn]

tít...tít...tít...

Ăn bữa sáng xong, hấn chở nó và Duy đến công viên chơi. Vừa xuống xe Duy reo lên ríu rít

-Ở đây đông vui quá, không biết có pé nào dễ thương không? [Duy nắm tay nó và hấn]

Nó và hấn nghe câu hỏi của Duy, nó và hấn nhìn nhau rồi nhìn Duy cười.

Hai ơi mình chơi tàu lượn đi nha hai [Duy kéo tay áo hấn]

-Ừk, 2 chị em đứng đây đợi anh đi mua vé nha.[hấn nói xong rồi chạy đi mua vé]

-Chị ngồi với hai đi, em thích ngồi một mình hơn. [Duy nhìn nó cười nham hiểm]

-Lát nữa cũng có người ngồi đó cơ mà, chị thích ngồi kế Duy hơn. [Nó định leo lên ghế ngồi kế Duy thì bị Duy chặn lại]

-Lỡ có bạn gái nào dễ thương thì sao. Chị không lên trên ngồi với 2 thì Duy giận chị luôn ý. [Duy nhìn nó nói giọng giận dữ]

Nó đành ngậm ngùi đi lên ngồi kế anh chồng yêu quý của mình. Nó thất thiết bị an toàn chuẩn bị tinh thần đu dây điện ủa nhằm đi tàu lượn.

-AAAAAAAAAAAAAa.....[nó ôm chặt cánh tay của anh chồng mà hét. Quân xoay qua nhìn nó mỉm cười].

Khi tàu ngừng lại nó liền chạy ra gốc cây gần đó nôn hết tất cả những gì nó đã ăn. Hấn và Duy thấy nó phi nhanh ra gần gốc cây nên cũng chạy theo xem nó có sao ko. Quân nhìn thấy nó đứng nôn không thèm hỏi quan tâm mà đứng nhìn nó cười ngặt nghẽo.

-Wê...vui lắm sao mà cười như thằng điên vậy? [nó tức mình quát hấn]

-Ồ...không...à mà....hahaha.....mà cô...có sao không? [Hấn cười chảy nước mắt gắng phát ngôn ra 1 câu hoàn chỉnh]

-Cám ơn, nhờ phước của anh em nhà anh mà tui sắp die rồi đây. Chắc anh vui lắm. [nó liếc hấn cái rở rắc]

-Thôi, 2 anh chị đừng có đấu võ mồm nữa, mình chơi cái kia đi. [Duy chỉ ra hồ đập vịt]

-Hả??? Trời nắng vậy sao chơi. [hấn nhăn nhó nói]

-huhu....huhu...anh 2 không thương Duy....huhu Duy mách pama nè....[Duy không nhéo trước mặt hấn]

-Dạ thôi, em mua vé cho anh chơi, đừng khóc dùm em cái. [Quân pó tay trước vụng nhong nhèo của Duy nên ngậm ngùi dăng nằng chơi đập vịt]

Nó ko nhịn nổi cười khi nhìn thấy mặt nhăn nhó như khi ăn ớt của Quân và vẻ mặt đắc chí, mãn nguyện và gian xảo của Duy. Quân đờ người mất 5s khi lần thứ 2 thấy nó cười vui như vậy.

-Wê...ê....anh bị gì vậy, làm gì nhìn tôi ghê thế? [nó quơ quơ tay trước mặt Quân. Quân giật mình trở lại trạng thái ban đầu]

-2 người đợi tui đi mua vé. [Quân rút nhanh sợ nó nhìn thấy mặt đỏ như gấc của mình]

Sau khi mua vé trò đập vịt thì Duy đi một mình, vợ chồng nó thì cùng ngồi chung. 3 đứa nó đập ra gần giữa hồ thì không biết lý do gì mà Duy rơi tự do xuống hồ. Nó thấy vậy liền bay xuống cứu Duy. Nó kéo Duy lên bờ làm mọi cách cho Duy nôn hết nước ra. Mọi người xung quanh đều nhìn nó nhưng đa số là con trai. Hấn biết mấy tên đó đang nhìn vợ mình bằng đôi mắt thèm mún nên liền cởi áo khoác ra khoác vào cho nó rồi hấn bế Duy ra xe về nhà.

-Anh vào thay đồ cho Duy đi, lỡ để lâu nhóc bị cảm đấy. [nó đẩy hấn vào phòng Duy]

Thay đồ cho Duy xong, hấn mở cửa bước ra thì thấy nó nằm dài trước cửa. Hoảng hồn hấn bế nó về phòng rồi gọi bác sĩ.

-Thiếu gia đừng lo, cô ấy chỉ bị nhiễm lạnh chút thôi, thiếu gia cho cô ấy uống thuốc là được. [Ông bác sĩ bước ra đưa cho hắn lọ thuốc]

-Ông về được rồi. [hắn nhận lấy lọ thuốc rồi bước thẳng vào phòng đóng sập cửa lại]

Ông bác sĩ nhìn hắn lắc đầu rồi ra về. Hắn lại ngồi cạnh nó, đưa tay vuốt má tóc nó rồi đút thuốc cho nó uống. Nhưng đút xuống nào thì trào ra miệng đó, hết cách hắn nốc nguyên lọ thuốc rồi bôn qua miệng cho nó. Cho nó uống thuốc xong hắn ngồi cạnh nó hơn 1 tiếng mà nó vẫn chưa tỉnh rồi ngủ quên lúc nào chẳng hay.

Sáng sớm những tia nắng hắt qua cửa sổ chiếu lên khuôn mặt làm nó lơ mơ mở mắt tỉnh dậy. Nó đảo mắt nhìn xung quanh rồi chợt dừng lại khi nhìn thấy khuôn mặt hắn đang ngủ nằm gác lên tay nó, tay hắn vẫn nắm lấy tay nó trong khi ngủ. Nó rút tay ra rồi ngồi dậy cuối xuống sát mặt hắn “đây là chồng mình sao? Lúc hắn ngủ trông như một thiên thần vậy thật đáng yêu, nếu lúc nào hắn cũng đáng yêu như vậy biết đâu mình sẽ mở lòng với hắn chút chút ” [nó nghĩ thầm rồi lấy tay dúi dúi trước mặt hắn]

-Tôi biết tôi đẹp trai, cô không cần phải nhìn ghê vậy đâu. [Hắn nháy mắt với nó]

-Ai...ai...thèm nhìn tên bệnh hoạn như anh. [nó áp úng quay chỗ khác để dấu cái mặt đỏ của mình]

-Ồ...thì bệnh hoạn vậy đó, bệnh hoạn vậy mà có người ngồi nhìn suốt. [hắn nói giọng trêu chọc nó]

-Bệnh hoạn, không nói chuyện với anh nữa. [nó phi thẳng vào phòng tắm làm vệ sinh xong rồi chợt nhận ra bộ đồ đang mặc không giống bộ đồ hôm qua của nó, nó chạy ra nắm lấy cổ áo của chồng mình rồi hỏi một cách “nhỏ nhẹ”]

-Ai...ai...thay đồ cho tôi hả???

-Ai biết đâu. [hắn gỡ tay nó ra rồi nói 1 cách dừng dừng]

-Anh là cái đồ...cái đồ....

-Đồ gì???

-Đồ cơ hội, anh chết đi. [nó vơ lấy cái gối đập thẳng vào mặt Quân]

Quân chạy nó rượt, vợ chồng nó có màn rượt đuổi buổi sáng trong phòng. Đang chạy chân sau giẫm lên chân trước Quân mất đà ngã nhào xuống giường, nó cũng mất đà ngã theo hắn thế là vợ chồng nó có thêm 1 cảnh rất ư là lãng mạn. Hắn nằm dưới, nó nằm trên, môi chạm môi, nó mở mắt căng hết cổ nhìn hắn 1s....5s...10s....5p rồi nó liền ngồi dậy lấp liếm sang chuyện khác cho đỡ ngượng.

-Anh...anh...không định....đi làm sao. [nó lấy tay chùi môi]

-Không, hôm nay tôi với cô khỏi đi làm. Mà cô sợ lây bệnh hay sao mà chùi mún rách miệng ra vậy? [hắn nhìn nó cười mỉa mai]

-Duy dậy chưa. [nó lảng sang chuyện khác]

-Đi học rồi. [Quân nhìn nó trả lời lạnh lùng]

-Ồ...ờ vậy...vậy tui đi xuống trước đây.

Nó đứng dậy thì bị Quân kéo lại, mất đà té nhào vào lòng hắn, nó vùng ra, cọ quạ nhưng hắn càng siết chặt nó hơn.

-Ôi, ấm quá. [nó nói]

-Thật không? [Quân ngạc nhiên khi lần đầu tiên cô vợ của mình nói thế]

Nó biết mình nói hồ nên đành sửa lại, đeo lại mặt nạ lạnh lùng có sẵn của mình.

-Không, mà tôi đã bảo là đừng vào người tôi rồi cơ mà. [nó đẩy Quân ra một cách không thương tiếc rồi quát]

-Tạo sao cô lại như vậy? [Quân nhìn xoáy vào đôi mắt màu đen long lanh của nó]

-Sao là sao?

-Tôi biết em không phải là người lạnh lùng mà. Tại sao em nói chuyện với mọi người vui vẻ nhưng sao nói chuyện với tôi em lại như vậy? Có phải em ghét tôi lắm không? [Quân ghì chặt đôi vai bé nhỏ của cô vợ mình]

-Sao anh lắm chuyện thế. Đúng đấy, tôi rất ghét anh, từ đầu tôi đã không muốn lấy anh rồi, chỉ vì tôi muốn mẹ tôi vui nên mới chấp nhận lấy anh thôi. Tôi rất ghét những tên lăng nhăng như anh, có vợ rồi mà còn dẫn bồ về nhà ngủ mà còn ngủ trên giường anh ngủ cùng vợ anh nữa chứ. Có khi nào anh xem tôi là vợ không, anh nói đi. [nó tuôn 1 tràng vào mặt chồng ko chút đắn đo]

-Em thật sự ghét tôi sao?

-Đúng vậy.

5. Chương 5

Quân không nói thêm gì, đứng lặng người nhìn người vợ trước mặt mình rồi bỏ đi ra khỏi phòng. Nó thì ngây người ra vì nhìn thấy anh mắt mà từ trước đến giờ nó chưa bao giờ nhìn thấy ở chồng mình, một anh mắt cô đơn, ánh mắt buồn chán và thất vọng.

Nam bỏ nó ở nhà phóng đến quán bar có thằng bạn chí cốt là Phong đang ở đó. Hai anh chàng ngồi uống với nhau với một lũ đàn bà đang bu đen bu đỏ quanh hần và Phong.

Nó nằm ở nhà suy nghĩ về những gì mình nói sáng nay, nó cảm thấy mình hơi nặng lời với hần nhưng đó là những câu nói thật lòng của nó, nó nghĩ gì thì nói đấy, nó đâu biết sẽ làm cho chồng mình buồn như vậy. Nó nằm suy nghĩ mãi rồi ngủ quên lúc nào cũng không hay.

-Chị Hai ơi, dậy đi, Duy đi học về rồi nè. [Duy leo lên giường lay lay người nó]

-Chuyện gì thế??? [nó quơ quơ tay nói giọng ngáy ngủ]

-Chị không dậy, Duy giận chị luôn.

-Hả??? à...nhóc chị dậy nè. [nó hốt hoảng mở mắt thì thấy vẻ mặt phụng phịu của Duy]

Nó bậc dậy vào phòng tắm làm vệ sinh rồi 2 chị em nó kéo nhau xuống nhà ăn tối.

-Dì Hoa có cơm tối chưa vậy? [nó nhìn dì Hoa hỏi]

-Có rồi ạ, mời tiểu thư với cậu vào ăn. [dì Hoa]

-Dạ. [2 chị em nó đồng thành]

Dùng bữa tối xong 2 chị em kéo nhau lên phòng nó tám chuyện.

-Nay đi học sao hả, có gì vui không kể hai nghe coi.

-Có gì mà vui, tự dưng mấy pé không nói chuyện với Duy nữa, buồn mún chết. [Duy xụ mặt chu mỏ lên nói]

-Sao vậy? Sao mấy pé không nói chuyện với em?

-Không biết nữa, chắc mấy pé ghét Duy ờy.

-Hi, không sao đâu. [nó xoa đầu nhóc Duy]

-Duy nè, sao chị không thấy ba. [nó hỏi Duy với giọng tò mò]

-Em có biết ba đâu. Em nghe nói là ba chết lúc anh 2 mới 10 tuổi á. [Duy nói]

Nó nhìn Duy suy nghĩ gì đó rồi hỏi Duy.

-Vậy nhóc không phải là em ruột của anh Hai hả?

-Dạ. Em là trả mồ côi, mẹ thấy em xinh trai, dễ thương nên nhận nuôi em. [Duy héch mặt ra vẻ mình đẹp trai]

Nó chống tay lên cằm nhìn thẳng em chồng mình suy nghĩ “Nhóc này phải 8 tuổi không hả trời, nó có môn là thầy mình thì có, nói chuyện gì như ông già ý, thông minh lanh mồm thấy ghê thật” rồi “Ồh” lên một tiếng rồi phá lên cười.

Hắn loạng choạng bước vào phòng rồi nằm bẹp lên giường ngủ, người thì đầy mùi rượu. Hai chị em nhìn nhau thở dài, Duy lon ton chạy về phòng để chị ở lại chăm sóc cho ông anh quý của mình. “Công nhận mình thông minh, đẹp trai và biết điều quá đấy chứ” Duy đắc ý với ý nghĩ của mình rồi cười toe toét.

Nó ngồi nhìn anh chồng bợm rượu của mình rồi thở dài. Nó bước vào phòng tắm lấy khăn thấm nước lau mình cho hắn. Nó đỡ hắn nằm ngay ngắn, cởi bỏ từng nút áo rồi lau mình cho chồng. Nó bước lại tủ chọn cho hắn một chiếc áo sơ-mi màu xanh.

-Tại sao em lại ghét tôi như vậy?

Hắn nói mơ trong men say, nó đứng người nhìn hắn suy nghĩ “mình đã làm cho anh ta buồn vậy sao? Có phải mình đã sai rồi không? Dù sao anh ta cũng là chồng của mình, mình nói vậy....” rồi lắc đầu ngao ngán. Nó mặc áo vào cho hắn rồi leo lên giường ngủ.

Sáng sớm ánh nắng hắt vào ô cửa, hắn tỉnh dậy thấy đầu mình đau nhức như búa bổ, hắn ngồi dậy lấy tay bóp trán rồi chợt nhớ “hôm qua mình uống với thằng Phong mà, sao mình về được nhà vậy nhỉ? Mà hôm qua mình đâu phải mặc áo này”. Hắn dừng suy nghĩ khi nhìn thấy một thiên thần đang nằm ngủ cạnh mình, hắn nằm xuống rồi kéo nó vào lòng mình, hắn ôm trọn nó trong vòng tay của mình. “Giá như mình được ôm cô ấy mãi như thế này”.

Nó mở mắt thì chạm ngay ánh mắt của hắn. Hai vợ chồng 4 mắt nhìn nhau 1s...5s....10s rồi nó đẩy chồng mình ra một cách không thương tiếc rồi ngồi dậy.

-Ai cho...anh...ôm...tôi vậy? [nó lấp bắp]

-.....im lặng.

Thấy chồng không trả lời thì thấy mặt hắn đang kè sát mặt mình, chưa kịp phản ứng thì hắn đã KISS nó. Đứng hình 5s rồi nó đẩy hắn ra rồi chạy thẳng vào phòng tắm làm vệ sinh. Hắn thì ngồi đó nhìn cô vợ bé bỏng của mình rồi nhoen miệng cười, nụ cười hạnh phúc, nụ cười mãn nguyện.

-Hai ơi dậy chưa??? [tiếng Duy la ồm ồm ngoài cửa phòng]

-Kiếm hai nào vậy nhóc. [Hắn mở cửa nhìn Duy cười]

-Hi hi, 2 người luôn. Hôm nay 2 người đưa Duy đi học nha. [Duy nắm tay hắn lắc lắc]

-Tuân lệnh. [Hắn nhìn Duy chào kiểu quân đội]

Nó làm vệ sinh, thay đồ xong thì bước ra nhìn thấy 2 anh em hắn đang đứng nói chuyện vui vẻ. Duy về phòng, hắn đóng cửa lại rồi vào phòng tắm làm vệ sinh.

Sau 10 phút sửa soạn, chuẩn bị thì 2 vợ chồng xuống nhà ăn sáng cùng nhóc Duy.

-Đợi 2 người này giờ. [Duy nhìn anh chị mình rồi lấy tay xoa xoa bụng]

-Thôi ăn đi nhóc. [Hắn xoa đầu Duy cười]

-Mới vuốt keo mà. [Duy lấy tay vuốt lại mấy cọng tóc bị bàn tay của ông anh mình đè bẹp xuống]

Vợ chồng nó nhìn nhau rồi nhìn Duy phì cười vì hành động của thằng em trai yêu quý. Ba người họ ăn sáng xong thì vợ chồng nó đưa Duy đến trường học rồi đến công ty làm việc.

Vẫn như mọi người, vợ chồng nó vẫn bận bù đầu bù cổ vào những cuộc họp hội, những bản thiết kế...(tại em không biết nói sao về công việc nên nói đại hihi).

-Cộc....cộc...cộc

-Vào đi. [tiếng nó trong phòng vọng ra]

Trợ lý của nó, Phương bước vào chào nó.

-Thưa, TGD mời sếp qua phòng có chuyện gấp.

-Ừ, tui qua liền.

Nó đóng hết các tập hồ sơ lại rồi qua phòng của hấn.

-Cộc....cộc....cộc

-vào đi. [tiếng của hấn]

Nó bước vào chào hấn rồi quay qua chào một người đàn ông.

-Chào ông. [nó chìa tay ra bắt tay với người đàn ông đó]

-Ồh, chào cô Phó tổng. [người đàn ông niềm nở vui vẻ bắt tay với nó]

-Ông Lâm muốn mời vợ chồng mình tối nay đến biệt thự của ông Lâm dự tiệc. [hấn lên tiếng]

-Không biết 2 người có rảnh không? [ông Lâm vui vẻ hỏi]

-Nếu ông Lâm có ý mới thì vợ chồng chúng tôi sẽ đến. [nó nhìn ông Lâm cười vui vẻ]

-Ồh, thật vinh hạnh.

Tối hôm đó, vợ chồng nó dắt tay nhau đến biệt thự nhà họ Lâm dự tiệc.

-Hai người đến rồi à. [ông Lâm chào]

-Vâng. [Vợ chồng nó nhìn ông Lâm đáp lại]

-Mời 2 người vào, cứ tự nhiên.

Vợ chồng nó bước vào sảnh ai cũng hướng ánh mắt về vợ chồng nó. Nó diện một chiếc váy dài đến gối 2 dây màu đen trắng, để lộ đôi vai trần đầy gợi cảm và cặp chân thon dài.

(hình ảnh tượng trưng)

Vợ chồng nó niềm nở tiếp chuyện với những khách hàng của công ty nó và những người có danh tiếng.

Nhạc nổi lên mọi người nhanh chóng tìm bạn nhảy cho mình. Nó đến một cái bàn lấy ly rượu đứng nhìn mọi người cùng say bước cùng với bạn nhảy của mình.

-Tôi có thể mời cô nhảy được chứ.

Hấn chìa tay ra trước mặt nó. Nó nhìn hấn mỉm cười rồi vợ chồng nó nắm tay nhau ra sàn nhảy. Mọi người nhìn vợ chồng nó nhảy mà trầm trồ khen ngợi.

-Hai người đó xứng đôi quá nhỉ? [một vị khách lên tiếng]

-Anh ta là ai mà đẹp trai quá nhỉ?

&^\$(&^%*(#^*&(.....

Kết thúc buổi tiệc vợ chồng nó chào ông Lâm rồi lên xe về nhà. Trên xe chẳng ai nói gì với ai. Nó thì cứ nhìn ra cửa xe, hấn lâu lâu lại quay qua nhìn nó.

Về đến nhà cũng gần 10h30, nhóc Duy thì đã đi ngủ, vợ chồng nó về phòng. Vừa bước vào phòng đóng cửa lại thì bỗng hấn ôm chầm lấy nó, nó khó hiểu về hành động của chồng mình, cố vung vẩy cố thoát ra khỏi hấn nhưng vẫn không được. Hấn càng ngày càng siết chặt nó hơn như không muốn nó rời xa khỏi hấn, như muốn nó mãi mãi là của riêng hấn, mãi mãi là vợ của hấn. Hấn yêu nó mất rồi, hấn không kìm chế được bản thân của mình nữa nên đã ôm lấy nó.

-Buông...ra....khụ...khụ....tui...thở...không...được. [Nó cố nói hết câu]

Hắn thả lỏng ra nhưng vẫn không buông nó ra.

-Sao anh không thả tôi ra. [nó gắt]

-Không, cứ để vậy đi.

-Điên à, tôi buồn ngủ với mệt lắm.

-Buông ra coi.

Hắn buông nó ra, nhìn nó với ánh mắt đầy yêu thương rồi cởi áo khoác ra phi lên giường. Nó nhìn ông chồng của mình đầy khó hiểu.

“Anh ta bị gì vậy nhỉ? Tự dưng ôm mình chặt vậy, làm mình không thở được gì cả? Đáng ghét mà, muốn hại mình chết để dẫn con thư kí với con lyly lala gì đó về đây giỡn mà”

Nó suy nghĩ rồi hậm hực bước vào phòng tắm thay đồ rồi trèo lên giường ngủ. Hắn quay qua kéo người nó sát vào người của mình rồi vòng tay qua eo thon nhỏ của nó, ôm trọn lấy nó mà ngủ.

-Anh làm cái gì vậy? Định dê tôi à? [nó tháo tay hắn ra]

-Để yên. Ngủ đi. [hắn nhắm nghiền mắt trả lời nó]

Không hiểu sao nó nghe lời hắn, để yên. Nó cảm thấy thật ấm áp, thật an toàn, nó thích cảm giác đó, nó thích được hắn ôm như vậy. Nó xoay người lại dúi đầu vào ngực hắn giống như lúc nó ngủ với anh 2 của nó. Nó hít lấy hương đàn ông trên người của chồng mình và cứ dụi dụi đầu vào ngực của chồng mình.

-Thích thật ấy. [nó nói]

-Thật sao?.

-HiHi, hùi nhủ tôi hay làm vậy với anh 2 tôi lắm.

-Anh 2??? Vậy em xem tôi là anh 2 của em à???

-Không. Cảm giác với anh 2 khác với cảm giác này.

-Khác sao?

-Ở bên anh 2, tôi thấy rất an toàn, còn ở bên anh tôi thấy hạnh phúc, ấm áp và cũng an toàn nữa.

-Thật vậy không???

-Thật.

Nghe những lời nói của cô vợ bé bỏng xong, hắn càng siết chặt nó hơn, hắn hôn lên tóc nó, hôn nhẹ lên trán nó. Vợ chồng nó ôm nhau ngủ thật ngon lành.

6. Chương 6

-Dậy..... dậy đi, không dậy là nhóck khóc ầm lên đấy. [tiếng Duy la om sòm bên tai vợ chồng nó]

-Hic...hic....dạ em dậy đây.

Nó ngồi bật dậy như lò so, tay vò vò đầu, mắt nhắm nghiền nói giọng ngáy ngủ.

-Hihi, thương chị 2, chị 2 đi rửa mặt đi. [Duy lấy tay vuốt tóc nó ngay ngắn lại nhìn nó cười toe toét]

-CHỊ TRÚC MẮT TIÊU ÒY ANH 2 ỒIIIIII!!!! [Duy la thất thanh bên tai của hắn]

-Hả????

-Trúc, trúc em đâu, em có sao không??? [Hắn hét ầm lên nhìn xung quanh hốt hoảng thì nhìn thấy thằng em quý đang ôm bụng cười ngặt nghẽo dưới giường]

-Á, cái thằng nhóc này, hôm nay dám chọc anh nữa à??? [hắn nhìn Duy té lửa]

-Hic...em....hic....Anh mà đánh em, em sẽ mách chị 2, anh dám đánh không kòkò

Duy nhìn ông anh yêu quý bằng đôi mắt cún con nhưng phút chốc thách thức ông anh, làm cho hắn tức xì khói không dám làm gì nhóc, sợ nhóc mách vợ.

-Thôi, anh không đánh đâu, anh sợ nhóc, nhóc đừng mách chị 2 nha nha nha. [hắn làm giọng cún con]

-HiHi....em....sẽ.....Ko nói đâu.

-Hai anh em nói gì thế? [Nó trong phòng tắm bước ra nhìn thấy thằng em thì mặt cười toe toét còn mặt chồng mình thì bí xì tò mò nên nó lên tiếng hỏi].

-Hihi, không có gì. Em xuống nhà chờ 2 người á, mau nha. [Duy nhìn nó cười toe toét rồi phóng ra khỏi phòng]

-Tối ngủ ngon không vợ yêu. [Hắn vòng tay qua ôm lấy vòng eo thon nhỏ của vợ mình]

-Ngon. Anh đi rửa mặt nhanh đi.

Hắn bỏ tay ra khỏi eo nó rồi vào phòng tắm làm vệ sinh.

Cả 2 vợ chồng lon ton đi xuống nhà nơi có 1 thằng nhóc chúa quậy phá đang ngồi chờ.

-2 người lúc nào cũng thế. [Duy nói giọng giận dỗi]

-Sao thế nhóc, chẳng phải chị với anh 2 xuống rồi sao? [Nó tỏ vẻ không hiểu thái độ của Duy]

-Hai người lúc nào cũng xuống trễ hết á, thế nào hôm nay Duy cũng không được nói chuyện với mấy pé nữa cho xem. [Duy xụ mặt xuống chu mỏ lên mà nói]

-À, thì ra là vậy. [Vợ chồng nó nhìn nhau cười rồi kéo ghế ngồi xuống bàn ăn sáng cùng Duy]

Vợ chồng nó đưa nhóc Duy đến trường rồi cùng nhau tung tăng đến công ty làm. Mọi người trong công ty ai cũng xì xào, xì xầm.

-Hai người ấy làm hòa rồi à? [1 người nói]

-Anh chị ấy đẹp đôi quá. [1 người ngưỡng mộ nói]

-Ước gì mình được như chị ấy....

.....*%&^&(#&(!&^#!&#!&(\$^(^.....

-Em vào phòng đây, bye anh. [nó chia tay với chồng nó tại phòng làm việc của nó]

-Bye em, trưa mình đi ăn nha.

-Ok!

Thế là công việc của một ngày mới lại bắt đầu, vợ chồng nó lại tiếp tục bù đầu bù cổ vào công việc. Hắn về phòng thả mình trên ghế rồi nhớ lại hình ảnh của người vợ bé bỏng của mình cười với mình rồi nhõn miệng cười một cách hạnh phúc.

lalala.....lalalala....lalalala....

[tiếng ẻo lả của con mụ lyly]

Tít....tít....tít....

-Quái gì thế? Cô mà làm gì cô ấy thì tôi sẽ không tha cho cô đâu. [hắn bóp chặt tay nói lảm bảm trong tức giận]

lalala....lalala

Rụp....tít...tít....

-Có chuyện gì thế nhỉ? Sao anh ấy lại nói thế với mình??? Thôi kệ ảnh đi, làm tiếp thôi.[một dấu hỏi to đùng đập trên đầu nó khi nghe xong điện thoại]

Giờ ăn trưa, vợ chồng nó cùng nhau đến nhà hàng gần công ty ăn trưa.

-Thưa quý khách dùng gì?

-Em ăn gì?

-Gì cũng được.

-Vậy cho tôi 2 phần mì ý. [hắn đưa menu cho phục vụ]

-Em nè!

-Sao anh?

-Làm xong hợp đồng với công ty của ông Trịnh thì vợ chồng mình qua Mỹ thăm mẹ nha em. [hắn nhìn nó nói]

-Thật hả anh?? Vậy thì tốt quá, em cũng thấy nhớ mẹ anh với mẹ lắm, à còn anh 2 nữa. [nó nhìn hắn cười toe toét]

-Gì mà mẹ anh với mẹ em. [hắn cau mày nhìn vợ]

-Hihi, thôi ăn đi.

Vợ chồng nó sau khi ăn trưa xong rồi về công ty làm việc. Hợp đồng cho ra sản phẩm điện thoại có đính những hạt kim cương hình trái tim nhỏ với công ty Trịnh Thành chỉ còn 2,3 ngày nữa là kết thúc.

Chiều 4h30 vợ chồng nó đến trường đón Duy. Đến cổng trường nhìn thấy nhóc Duy đang đi cùng một bạn gái rất dễ thương nói chuyện vui vẻ, vợ chồng nó nhìn nhau cười.

-Duy giống anh quá nhỉ? [nó nói giọng mỉa mai]

-Ý em là sao đây???

-ANh tự hiểu đi.

-Tối nay em chết với anh. [hắn nhìn nó cười đều]

-Không nói chuyện với anh nữa. [nó quay mặt chỗ khác không thèm nhìn hắn thêm cái nào nữa].

-Hai người đợi Duy lâu chưa? [Duy cười tươi chạy lại chỗ vợ chồng nó]

-Anh với chị mới đến thôi, nhưng cũng đủ thấy Duy chọc ghẹo người khác rồi nhá. [Hắn trêu Duy]

-Em bắt trước anh đấy, xí. [Duy le lưỡi trêu hắn rồi nắm tay nó kéo lên xe để ông anh yêu quý đứng ngăn tò te một mình]

-Hôm nay là ngày gì thế nhỉ? Sao mình toàn bị ăn hiếp không vậy ta??? [hắn vò đầu bứt tóc rồi cũng leo lên xe nhưng là ngồi ghế trước để chị em nó ngồi ghế sau nói chuyện cười vui vẻ với nhau].

Về đến nhà mỗi người mỗi việc nhưng 7h vợ chồng nó và Duy đều ăn tối với nhau.

-Hôm nay ăn phở không hả dì?? [Duy nhìn dáo dác rồi cất tiếng hỏi]

-Vâng.

-Hihi, khỏi ăn cơm khỏe.

-Không ăn cơm lấy sức đâu mà nói chuyện với mấy pé dễ thương hả nhóc. [hắn xoa xoa đầu Duy nói]

-Ghét hai ghê á, sao mà cứ dè đầu nhóc không vậy? Tóc mới vuốt gel đấy. [Duy lấy tay vuốt lại tóc rồi chu mỏ lên cãi với ông anh 2]

Nó nhìn Duy chu mỏ lên mà nói làm nó không thể nhịn nổi cười nên ngồi cười chảy cả nước mắt.

-Làm gì mà cười ghê vậy? [Hắn tò tò khi thấy cô vợ của mình đang ngồi cười chảy cả nước mắt]

-Tại...em...haha...thấy nhóc....chu....mỏ....cãi...haha....vớ...haha...anh...em mắc cười. [nó cố nhin cười nói hết câu]

-Vậy cũng cười. [Duy lè lưỡi trêu nó]

Ăn tối xong Duy về phòng, vợ chồng nó cũng về phòng ngủ. Nó leo lên giường nằm xem tivi còn hắn thì đi đánh răng.

Rụp...

Hắn từ phòng tắm bay ra tắt vệt cái tivi. Nó cau mày nhìn chồng đầy tức giận.

-Em đang xem mà

-Ngủ thôi vợ

-Anh ngủ thì ngủ đi, em xem tivi.

Nó đứng dậy đi lại phía tivi thì bị hắn chặn ngang bẻ nó lên rồi đặt nó xuống giường.

-Làm gì thế, thả em ra. [nó la hét om sòm, phòng cách âm nên bên ngoài ko nghe thấy gì cả]

-Thực hiện nghĩa vụ của một người vợ đi nào. [hắn nhìn nó cười ranh ma]

-Nghĩa vụ của người vợ gì chứ, em muốn xem phim, anh tránh ra ngay cho em. [nó lấy tay đẩy anh ta ra nhưng ôi thôi...]

Hắn không nói thêm gì, nhìn cô vợ cười đều rồi từ từ cúi người xuống hôn lên trán vợ, tóc vợ, cắn nhẹ vào tai vợ, nó cố chống cự nhưng khi môi của chồng đặt lên môi của nó thì nó không thể cản lại vị ngọt của môi của chồng nên cũng ôm lấy chồng hôn đáp trả lại. Hắn hôn dần xuống cổ nó, ngực nó, tay ôm lấy sát người nó luồn qua lớp áo ngủ chạm vào da thịt của nó. Từng mãnh *** trên người được cởi bỏ một cách nhanh chóng và vợ chồng nó đã dành cho nhau những nụ hôn ngọt ngào, nồng ấm và những gì trinh trắng nhất của nó.

Ánh sáng chiếu qua cửa sổ, tiếng chim kêu riu rít như hát vũ điệu mừng hạnh phúc của cặp vợ chồng trẻ này. Nhưng mọi người đâu biết được (chỉ có mình em biết được thôi) đó chưa phải là lúc hạnh phúc nhất của tụi nó, sinh ly tử biệt sắp tới với vợ chồng nó, tính mạng bé bỏng của vợ chồng nó đang bị đe dọa nghiêm trọng (hơ hơ).

Hắn cựa quậy, mở mắt thấy cánh tay mình nặng nặng nhìn qua thì bắt gặp một thiên thần đang ngủ (bất trước mọi người gọi vậy cho vui). Hắn đưa tay vuốt tóc nó rồi hôn nhẹ lên trán nó, lên môi nó. Nó cảm thấy nhột nhột mở mắt thì đập vào mắt nó là gương mặt đầy manly (ko biết viết đúng không nữa) của anh chồng yêu dấu của mình.

-Anh dậy rồi à?

-Em ngủ ngon không?

-Vâng!

Nó sụt nhó đến chuyện đêm hôm qua, kéo chăn lên ngang ngực mặt đỏ bừng nói giọng lắp bắp

-Anh...Anh...đi...rửa mặt....đi.

Hắn nhìn dáng vẻ ngại ngùng của vợ làm hắn không nhin nổi cười.

-Anh...anh...cười...gì...???

-À...không. Sao em không rửa mặt trước đi, thường em trước anh mà. [hắn nhìn nó nói giọng trêu trọc]

-Em....em....mà anh có đi không thì bảo???

-Không. Anh còn muốn ngủ.

-Vậy anh quay mặt qua bên kia đi.

-Tại sao??? [hắn nói giọng ngây ngô]

-Anh biết rồi còn hỏi.

-Hahahaha.....hahaha.....

Hắn nhìn mặt đỏ phừng phừng vì gương mặt của vợ mà cười muốn chảy nước mắt.

-Em là vợ anh mà, có gì mà ngại dữ vậy.

-Ồ...em...em....

-Thôi anh đi rửa mặt trước đây.

Hắn hôn chụt vào môi vợ rồi biến lẹ vào phòng tắm. Nó mặc đồ lại gọn gàng rồi cũng vào phòng tắm cùng chồng rửa mặt. 10" làm vệ sinh vợ chồng nó cùng xuống phòng ăn dùng bữa sáng.

-Dì Hoa, nhóc Duy đi học rồi hả dì??? [nó không thấy nhóc Duy liền hỏi dì Hoa]

-vâng, cậu Duy cũng 1 lúc rồi ạ.

-Dạ!

Vợ chồng nó dùng xong bữa sáng rồi đến công ty làm việc. Mọi người trong công ty ai nhìn vợ chồng nó cũng thấy ghen tỵ lẫn ngưỡng mộ. Nó vào phòng và bắt đầu công việc.

-Chị! em nghe mọi người nói sáng nay anh ấy và con nhỏ đó nói cười vui vẻ đến công ty, có vẻ 2 người họ rất hạnh phúc. [giọng chua như chanh của 1 đứa con gái]

-Hừm, vậy sao???

-2 người hãy đợi đấy, hai người sẽ chẳng hạnh phúc được bao lâu nữa đâu hahahahaha. [thêm giọng chua như giấm của 1 đứa con gái kèm thêm nụ cười gẻ rợn giống như 1 kon điên] (tại em ghét nên nói thể thui, các bác thông cảm).

-Chị tính làm sao???

-.....

-Dạ

-.....

-hahahahahaha [giọng cười của 2 kon điên]

Vợ chồng tụi nó sao khi họp xong thì tay trong tay đến trường đón nhóc Duy về. Trên đường về ba người nó nói chuyện vui vẻ. Nhóc Duy kể chuyện trong lớp cho vợ chồng nó nghe làm vợ chồng nó cười đau cả bụng. Về đến nhà vợ chồng nó và nhóc Duy về phòng tắm rửa nghỉ ngơi một lúc rồi xuống phòng ăn dùng bữa tối. Dùng xong bữa tối Duy thì về phòng, vợ chồng nó cũng về phòng chuẩn bị cho ngày mai tung sản phẩm “điện thoại rubi” ra thị trường (em đặt đại). Đang cắm cúi làm việc thì điện thoại nó reo.

-Nè, anh 2 muốn tâm sự với anh. [nó đưa điện thoại trước mặt hắn. Hắn cầm lấy điện thoại rồi đưa lên tai nghe]

[hắn liếc nó]

Rụp...tít...tít....

-Không biết anh em nghĩ sao mà kêu anh là nhóc nữa.

-Hahaha...tại nhìn anh giống con nít.

-Em nói ai con nít đó hả???

-vậy ai nói là toàn bị em ăn hiếp hả???

-À...ừ thì không phải sao????

-làm gì có hả??? em ăn hiếp anh bao giờ mà em không hay biết vậy???

-Không phải là em đã làm anh buồn mấy lần đó sao???

-Vậy cũng được gọi là ăn hiếp sao???

-Ồ...ừ thì nói đại. Mà thôi không nói với em nữa.

-vậy thì thôi, chị đi ngủ nhé cưng. [nó nhe hàm răng trắng bóng của nó nhìn ông chồng quý cười]

-Kêu ai cưng hả??????

-Ai biết đâu.

Nó bay lên giường kéo chăn đắp lên đến tận cổ (để phòng dê xổng chuồng đấy) rồi nhắm mắt lại ngủ.

7. Chương 7

-Ê cái con tác giả kia??? Mi kêu ai là dê hả???

-Dạ...dạ em nói phong long mà. Bộ anh là dê sao mà lên tiếng.

-Mi có tin ta không cho người viết truyện nữa không hả???

-Vậy anh có tin tui không để vợ chồng ông hạnh phúc không hả???

-Hic...hic...thui ta nhịn người vì việc lớn vậy

-hahahahahaha

Hắn hoàn tất xong công việc rồi trèo lên giường, hắn nhìn gương mặt của vợ hắn khi ngủ, gương mặt như một thiên thần, hắn hôn nhẹ lên trán nó, gối đầu nó lên tay hắn, đặt tay nó lên ngực hắn. Hắn nhìn nó mỉm cười rồi nhắm mắt lại chìm sâu vào giấc ngủ ngàn thu ý nhằm một giấc ngủ đầy bình yên.

Sáng sớm vợ chồng nó đã đến công ty để chuẩn bị cho buổi họp báo ra mắt sản phẩm mới.

-Thưa sếp mọi việc đã chuẩn bị xong.

-Ừ.

Nó đứng ra phát ngôn và cho ra mắt sản phẩm mới, nó giới thiệu sơ lược về sản phẩm.

Sau buổi họp báo vợ chồng tụi nó có 3 tuần nghỉ để sang Mỹ thăm bama 2 đứa nó. Mọi chuyện đã định sẵn và chuẩn bị sẵn sàng ra sân bay nhưng người tính không bằng trời tính.

Sáng hôm đó, vợ chồng nó và nhóc Duy chuẩn bị lên xe ra sân bay nhưng đột nhiên nó ngất xỉu nên phải hoãn chuyến bay lại. Nó được đưa đến bệnh viện và bác sĩ đã chuẩn đoán được bệnh tình của nó là do làm việc quá sức nên bị kiệt sức. Nó phải nằm lại bệnh viện đến sáng mới được xuất viện. Nó ở trong bệnh viện đợi chồng đến đón nhưng đợi mãi vẫn không thấy nên nó tự mình về nhà.

-Tiểu thư mới về. [dì Hoa trong bếp chạy ra đỡ nó]

-Dạ.

-Dì Hoa anh Nam có nhà không dì?

-À....à....[dì Hoa ấp úng]

-Có chuyện gì sao? Dì nói con biết đi. [nó lo lắng nhìn dì Hoa]

-Có cô gì đó đến tìm thiếu gia, cô đó lên phòng thiếu gia mấy giờ liền rồi mà vẫn chưa xuống. [dì Hoa cuối mắt xuống nói lí nhí như không muốn để nó nghe]

Nó chạy thẳng lên phòng, mở cửa phòng ra thì 1 cảnh tượng đối với nó rất ư là khủng khiếp. Một người đàn ông, người đàn ông đó chính là chồng của nó và một người con gái chính là Lyly đang ôm nhau trên giường, trên người chẳng có gì che thân ngoại trừ tấm chăn đang quấn quanh 2 người đó.

Biết được sự có mặt của người lạ, 2 người đó nhìn nó như một sinh vật lạ trên trời rơi xuống.

Lấy lại bình tĩnh nó tiến đến 2 người đang quấn lấy nhau trên giường. Nó đưa tay tát thẳng vào mặt Lyly, một cái tát như muốn xẹt lửa, năm ngón tay in hằn lên mặt lyly, làm mặt cô ta sưng vù lên.

-CÔ-BIỆN-RA-KHỎI-PHÒNG-TÔI. [nó gằn lên từng tiếng trong tiếng nấc].

Lyly leo xuống giường nhặt quần áo mặc vào người rồi đi ra khỏi phòng mà không quên hôn tạm biệt chồng nó. Lyly nhìn nó cười đều. Lyly đi khỏi giờ trong phòng chỉ còn nó và chồng nó.

Nó đứng nhìn anh một hồi thật lâu rồi cuối xuống nhặt quần áo quăng thẳng vào người anh.

-Mặc vào ngay đi.

Hắn mặc quần áo vào rồi nhìn nó như muốn nói gì đó nhưng không nói được. Nó nhìn anh đầy khinh bỉ rồi đi lại túm quần áo lấy vali ra và quăng đồ mình vào đó (các bác biết nó định làm gì rồi nhỉ).

-Chúng ta ly hôn đi. [nó vừa thu dọn đồ vừa nói]

-Anh xin lỗi, nhưng anh làm vậy cũng chỉ bảo vệ em thôi.

-Bảo vệ tôi ư? Bảo vệ tôi mà lên giường với gái à. Bảo vệ tôi mà để tôi chờ ở bệnh viện sao. Bảo vệ tôi mà ngủ với gái ngay trên chiếc giường tân hôn của tôi và anh sao??? [nước mắt nó bắt đầu tuôn rơi]

-Anh xin lỗi! Thật lòng anh làm vậy cũng chỉ bảo vệ em, anh không muốn cô ta làm hại em, em hiểu không?

-Thôi, đủ rồi.

Nó đưa ánh mắt căm hận nhìn anh lần cuối rồi xách vali ra khỏi nhà. Hắn cố nếu giữ nó lại nhưng lòng nó đã quyết, anh biết có làm gì đi nữa thì nó vẫn ra đi. Anh đứng nhìn bóng nhỏ bé của vợ mình khuất sau cánh cửa mà lòng đau nhói, tim như muốn vỡ tung ra.

-Tại sao em không tin anh chứ???

-TẠI SAO??????

Hắn gào thét như một con mãnh thú, khóe mắt cay cay có gì đó tuôn ra trong mắt anh. Anh khụy xuống, tay vò đầu bứt tóc, ánh mắt như kẻ vô hồn, kẻ bất cần đời.

Các bạn có muốn biết chuyện gì xảy ra không???

-Chào anh yêu. [1 cô gái ôm hắn từ sau lưng]

-Cô đến đây làm gì? [Hắn gắt]

-Em nhớ anh, đến thăm anh không được sao?

-Tôi không rãnh nói chuyện với cô, cô muốn bao nhiêu??? [hắn nhìn nhỏ đó với vẻ khinh bỉ]

-Sao anh lại nói thế? Đối với anh em chỉ là đứa cần tiền thôi sao?

-Thôi, đừng giả ngây trước mặt tôi nữa.

-Ok! Nếu anh nói như vậy thì tôi cũng nói thẳng luôn.

-Anh có muốn cô vợ bé bỏng của anh ra viện lại phải vào nhà tang lễ không?

-Cô hâm dọa tôi à???

-Tùy anh thôi, từ trước giờ những thứ con này muốn thì sẽ làm mọi cách có cho bằng được và những thứ con này ghét sẽ tiêu diệt nó ngay lập tức. [nhỏ đó ngồi xuống giường đối diện với hấn tay gỡ từng cúc áo của hấn]

-Cô làm quái gì thế? [hấn điên tiết quát]

-Nếu anh không muốn con nhỏ đó chết thì làm theo những gì em muốn đi.

-Đủ rồi đấy Lyly.

-Em cho anh 3p suy nghĩ. [lyly lấy điện thoại bấm số gọi cho ai đó rồi bắt loa lớn lên cho hấn nghe]

-Được, tôi sẽ làm những gì cô muốn chỉ cần cô không được làm hại đến vợ tôi. [hấn lo lắng trả lời]

Lyly cúp điện thoại quảng điện thoại lên bàn rồi.....gì đó gì đó

Nó ra khỏi nhà định đoán xe đến biệt thự gần biển mà bama nó mua tặng nó nhân ngày sinh nhật 18 của nó, thì một chiếc xe dừng trước mặt nó, mấy tên mặc áo đen lao xuống bắt nó lên xe. Sự việc đó đã có một người nhìn thấy.

lalala....lalala....lalala....

Rụp...tít...tít....

Không để Phong nói hết câu thì hấn cúp máy cái rụp rồi gọi cho ai đó, chừng 10 sau thì người đó gọi lại cho hấn.

Hấn quơ tay lấy áo khoác rồi phóng nhanh đến chỗ vợ hấn.

-Thả tôi ra.....

-Sao, mày nhận ra tao chứ

1 kon nhỏ trong bóng tối bước ra hất mặt về phía nó.

-Thì ra là cô. Không phải cô có được những gì cô muốn rồi sao. Sao còn bắt tôi làm gì nữa. [nó trả lời khinh khỉnh]

“CHÁT”

-Mày im đi, cái tao muốn là mày phải biến khỏi thế gian này. [con nhỏ đưa tay bóp cổ nó]

-Dù tôi có chết... thì những thứ... cô muốn...vẫn không thuộc về cô mà sẽ mãi mãi, mãi mãi.... thuộc về....tôi. Nhỏ đó dí súng vào đầu nó, mắt long lên sòng sọc vì tức giận. Nó nhìn nhỏ đó mỉm cười đầy thương hại.

“RẦM”

Cánh cửa bật tung, 1 đám mặc vest đen xông vào và người đi trước chính là hấn. Nhìn thấy hấn nó mỉm cười mãn nguyện.

-Đủ rồi đó Lyly. [hấn nhìn Lyly quát]

-Anh nhanh hơn tôi tưởng.

-Tôi đã cảnh cáo cô rồi, đừng bao giờ đụng vào cô ấy, cô không nghe sao?

-Chắc anh yêu cô ta nhiều lắm nhỉ?

-Tức nhiên.

-Vậy nếu anh nhìn thấy người mình yêu chết thì anh sẽ như thế nào? Anh có muốn ném thử không?

-Không im miệng lại đi. Cô ấy mà làm sao thì cô chết với tôi.

Hắn tiến lại chỗ lyly và nó.

-Anh mà bước thêm bước nữa tôi sẽ bắn nát sọ cô ta. [lyly hét lên]

Hắn nhìn lyly cười khinh bỉ rồi tung chân đá vào tay cô ta làm cây súng rớt phịch xuống đất. Hắn chạy lại mở trời cho nó rồi ôm nó vào lòng, siết nó thật chặt. Hắn đang ôm nó thì nhìn thấy Lyly cầm lấy cây súng chĩa súng vào nó. Hắn đẩy nó ra.

“Đừng”

“Phịch”

Hắn ngã xuống đất, miệng mỉm cười đầy mãn nguyện vì đã bảo vệ được người mình yêu.

-Anhhhhhh.....[nó ôm hắn vào lòng gào thét]

-Anh....không...sao..em...đừng...lo

-Gọi cấp cứu đi. [nước mắt nó rơi lên mặt hắn hòa quyện vào máu của hắn]

Hắn đưa tay dính đầy máu của mình lau nước mắt cho nó, anh mỉm cười nhìn vợ anh.

“ò...ý...e...ò...ý...e”

Hắn được đưa vào phòng cấp cứu, nó ở ngoài đứng ngồi không yên, đi tới đi lui chấp tay nguyện cầu cho chồng mình qua khỏi nguy hiểm.

-“Ông trời, hãy giúp con bảo vệ anh ấy, con không muốn mất anh ấy thêm lần nào hết, ông trời hãy cứu lấy anh ấy đi, con xin người”

Ở nhà nhóc Duy biết chuyện liền kêu ông tài xế chở nó đến ngay bệnh viện.

-Chị 2 ơi! [nhóc Duy chạy lại ôm chầm lấy nó]

-Nhóc ơi! [nó siết chặt Duy vào lòng mà khóc]

“Cạch”

Cửa phòng cấp cứu mở ra, ông bác sĩ bước ra tháo khẩu trang ra. Nó chạy lại ôm lấy ông bác sĩ mà hỏi

-Anh ấy có sao không bác sĩ???

-.....:im lặng

-Bác sĩ nói cháu biết đi, anh ấy có sao không?

-Rất may mắn cho câu ấy, viên đạn nằm cách tim chỉ có 1cm thôi, nếu lệch chút thì tôi nghĩ.

-Vậy...vậy...là anh ấy không sao phải không bác sĩ.

-Chỉ là qua khỏi nguy hiểm thôi, còn tỉnh lại hay không thì tùy vào cậu ta.

-Cháu...cháu có thể vào thăm anh ấy được không?

-Được, cô cứ vào.

Ông bác sĩ nói xong bước đi để nó đứng đó buồn vui lẫn lộn. Nhóc Duy thấy bác sĩ đi chạy lại ôm nó.

-Cho em vào thăm Hai với.

-Đi nào nhóc.

Hai chị em nó bước vào phòng, một căn phòng trắng toát với mùi thuốc sát trùng nồng nặc. Hai chị em nó ngồi cạnh Nam, nó ngồi nhìn Nam mà nước mắt cứ rơi mãi, nó nắm chặt lấy bàn tay Nam, nguyện cầu cho Nam tỉnh lại. Nhóc Duy nhìn ông anh hai nằm đó, mặt mày tái nhợt, môi tím ngắt, mà mắt thấy cay cay.

-Chị gọi cho mama chưa?

-À...chị quên, để chị gọi.

Nó đứng dậy đi ra cửa lấy điện thoại gọi cho mẹ chồng nó và mẹ nó.

[giọng nói ấm áp của mẹ chồng nó]

[bà An lo lắng hỏi]

Tít....tít....tít

Tắt điện thoại nó quay vào phòng, nơi chồng nó đang nằm đó.

-Nhóc, em về nhà nghỉ đi.

-Không, em muốn ở lại với hai cơ.

-Em phải về ngủ để mai đi học nữa.

-Nghe lời chị đi nhóc.

-Dạ.

-Em về nha Hai, anh mau tỉnh lại để dẫn em đi chơi đó.

-Anh mà ngủ hoài là chị hai đi mất đấy. [Nhóc Duy ghé sát tai hấn nói nhỏ]

-Em về nha.

-Ừ.

Nhóc Duy chào nó rồi đi về, nó ngồi cạnh Nam, nắm lấy bàn tay lạnh giá của chồng mình đặt lên đó một nụ hôn nhẹ.

-Anh à, bây giờ em mới biết em yêu anh rất nhiều, nhiều lắm anh à, vì vậy anh không được bỏ em một mình đâu đấy, anh mà cứ ngủ hoài là em giận anh luôn đấy. [nó nén nước mắt nhìn anh nói thật nhỏ nhẹ]

Hấn đang phiêu du ở một nơi nào đó, một nơi đẹp như xứ sở thần tiên, cây xanh, bầu trời mát mẻ, một người đàn ông lại gần hấn nhìn hấn mỉm cười đầy trù mến.

-Con trai của ta. [người đàn ông nói]

-Ba...ba phải không? [hấn nghi ngờ hỏi]

-Đúng là ta đây.

-Vậy...chẳng lẽ...chẳng lẽ con chết rồi sao.

Người đàn ông nhìn Nam mỉm cười rồi đưa Nam đến một khu vườn.

-Con ngồi đi.

-Mẹ con vẫn sống tốt chứ.

-Vâng.

-Mà ba sống ở đâu một mình sao?[hấn nhìn xung quanh rồi hỏi]

-Đúng vậy, ta thích nơi này, nơi này thật yên bình phải không?

-Vâng.

-Có phải mẹ con nhận nuôi một thằng nhóc không?

-Sao ba biết? [hấn ngạc nhiên hỏi]

-Ba cái gì mà chẳng biết.

-Ta có chuyện cần hỏi con. [ông nghiêm mặt nhìn hấn]

-Có chuyện gì ạ?

-Con có yêu vợ con không?
-Vậy mà ba nói cái gì ba cũng biết.
-Tất nhiên mà yêu rồi ạ. Nhưng tiếc là....[mắt nhìn về xa xăm]
-Vậy con có muốn trở về bên vợ con không?
-Ba...ba...nói sao...con...con có thể...trở về sao.
-Ừm.
-Tất nhiên là muốn rồi ạ.
-Nếu con trở về dương gian thì vợ con phải chết. Con có muốn về không?
-Sao....sao....
-Không!
-Không hối hận đấy chứ.
-Không bao giờ.
-Thà con chết còn hơn nhìn cô ấy chết.
-Được. Vậy mới đúng là con trai ta.
-Chúng ta đi nào.
-Đi đâu ba.
-Đi theo ta rồi sẽ biết.
Nam và ba hấn đi đến một cánh cửa, cánh cửa màu trắng, xung quanh cũng toàn là màu trắng, ba hấn ngừng lại nhìn hấn mỉm cười.
-Con đi đi.
-Đi đâu? [hấn ngạc nhiên hỏi]
-Hãy về với vợ con đi.
-Nếu con về mà cô ấy chết thì con không về.
-Con về đi, con dâu ta sẽ không chết đâu.
-Thật không ba.
-Thật.

Ông ấy đẩy hấn vào cánh cửa màu trắng, ông nhìn hấn cười rồi quay lưng đi.

8. Chương 8: End

Buổi sáng đối với mọi người có lẽ hôm nay là một ngày tốt, nhưng đối với nó trời hôm nay thật âm u. Nó nhìn anh, anh vẫn chưa tỉnh. Một ngày một đêm rồi mà anh vẫn chưa tỉnh, nó thật sự rất lo.

-Sao anh chưa tỉnh lại hả?
-Anh muốn bỏ em một mình sao hả? Anh là một người chồng vô trách nhiệm. Em ghét anh...ghét...anh....[nó đánh vào vào tay anh] (đau dăm đánh mạnh vào ngực sợ ổng chết thiệt)

Nó ngừng đánh, nước mắt rơi, nó ôm lấy anh khóc, nước mắt nó thấm ướt vai áo anh. Đang khóc ngon lành chợt sững lại vì có một bàn tay đang ôm nó.

-Lớn rồi mà khóc như con nít vậy? Vậy thì sao mà làm mẹ được hả?

-“Giọng nói này chẳng phải của ông chồng đáng ghét của mình sao”

Nó thôi ôm anh, ngẩng đầu lên nhìn anh, nó thấy anh đang nhìn nó mỉm cười, anh tỉnh rồi. Nó nhìn anh khóc lớn hơn.

-Sao anh không ngủ nữa đi hả...hức...hức....

-Ngủ sao được khi không có vợ bên cạnh.[Anh vòng tay ôm nó vào lòng, siết thật chặt, anh không muốn mất nó]

-Anh đáng ghét lắm biết không hả?

-Ừ, anh đáng ghét vậy mà có người yêu anh đấy.

-Ai...Ai...mà thềm yêu anh hả? [mặt nó đỏ lửng lên vì ngượng]

-Em chứ ai. Thôi nào đừng khóc nữa. Khóc xấu lắm.

Anh đưa tay lau nước mắt cho nó. Anh kéo đầu nó sát gần mặt anh, đang định kiss nó thì cửa phòng bật mở.

-“Ai mà phá đám vậy chài” [hắn nghĩ thầm]

-Con trai tỉnh rồi hả? [bà An vui mừng hỏi hắn]

-Dạ, mẹ qua đây hùi nào vậy?

-Mẹ với mẹ con bà thông gia mới xuống máy bay là chạy ngay đến đây đây.

-Vậy mẹ và anh 2 con đâu rồi mẹ. [nó nhìn bà An hỏi]

-Mẹ đây. [mẹ nó và anh nó từ ngoài cửa bước vào]

-Con chào mẹ. Chào anh. [hắn lên tiếng]

-Con không sao chứ. Con làm ta và mẹ con lo quá chừng. [mẹ nó trách yêu]

-Dạ con không sao.

-Bây giờ anh mới tin lời chú nói đó.

Mọi người ai cũng ngẩn tò te ra vì câu nói không đầu không đuôi của anh 2 nó.

-Ý anh nói là, giờ anh mới tin mà con Trúc nó ăn hiếp chú đấy mà. [anh 2 nó nhìn mọi người cười thích thú nhưng đâu biết có một người nhìn anh muốn xẹt lửa].

-Anh nói gì đó hả????

-À...ừ...không...

-Chú mau lành bệnh rồi nhốt con sư tử nhà chú lại mau nhá.

Mọi người nhìn nhau cười vì câu nói của anh 2 nó. Nó nhìn ông anh 2 mà nó yêu quý nhất như muốn ăn tươi nuốt sống.

-Không nói chuyện với anh nữa. [nó giận dỗi nói]

-Thế thì cảm ơn nhỏ nhé. Nói chuyện với nhỏ mắc công anh lên đầu tim chết mất hahahaha.....

Nó không nhịn nổi ông anh 2 nữa nên rượt ông chạy vòng vòng trong phòng.(Phòng cau cấp dành cho quý tộc nên rất lớn và được cách ly âm thanh).

Thời gian lần lượt trôi qua đến ngày chồng nó ra viện. Mọi người ai cũng đến đón chồng nó.

Tại căn biệt thự to lớn của vợ chồng nó đều có đông đủ mặt mọi người có cả ông bạn chí cốt Phong của chồng nó cũng là ân nhân cứu mạng của nó.

-Rất vui khi mọi người có mặt đầy đủ để chúc mừng con ra viện và.....chúc mừng những ngày tháng con phải sống bên sư tử. [hắn nhìn nó nói nhỏ nhẹ]

-Anh....hìhì...Anh đừng nói thế chứ, mọi người hiểu lầm em thì khổ. [nó nghiêng rằng nói một cách thật nhỏ nhẹ]

Thế là buổi tiệc nhỏ chúc mừng chồng nó ra viện và cũng là buổi tiệc chia tay với mẹ chồng nó và mẹ, anh 2 nó. Buổi tiệc diễn ra trong tiếng cười vui vẻ.

Sáng sớm vợ chồng nó và nhóc Duy đưa 2 mama và anh 2 ra sân bay.

-Thôi mấy đứa về đi. [mẹ nó nói]

-Dạ.

-Mà khoan. [bà An như nhớ ra gì đó]

-Có chuyện gì vậy mẹ? [vợ chồng nó hỏi]

-Ta chỉ muốn hỏi 2 đứa chừng nào 2 bà già này mới ẵm cháu được đây? [bà An và mẹ nó mỉm cười]

-Dạ...

-Sao?

-Thật ra...thật ra...con con có thai 3 tuần rồi ạ.

-HẢ???? [mọi người đều ngạc nhiên nhìn nó kể cả chồng nó]

-Thật không. [2 mama nó mừng rỡ hỏi]

-Dạ.

-Vậy thì tốt quá, năm sau ta qua sẽ được ẵm cháu đây.

-Hay quá, nhóc sắp có em rồi. [nhóc Duy vỗ tay nói]

-Sư tử thì sao mà sinh con được nữa hả trời? Lỡ sinh ra giống sư tử mẹ thì sao? [Anh nó hk biết từ đâu bay zô nói]

-Anh muốn chết hả? [nó liếc xéo anh nó]

-Anh không có đôi mắt nào đẹp để nhìn cho nhỏ đâu nhá.

-Anh kia, ai cho ăn hiếp chị nhóc thế hả? [nhóc Duy chống nạnh hất mạnh lên nói với anh 2 nó]

Hành động bao che cho chị 2 nó làm cho mọi người có một dịp cười vui vẻ.

-Thôi mẹ đi đây, đến giờ rồi. [bà An vuốt tóc nó]

-Đi thôi Duy. [bà An kéo tay nhóc Duy]

-Nhóc sẽ về thăm 2 người và em bé, nhóc sẽ nhớ chị hai lắm.

-Chị cũng nhớ nhóc lắm.[nó ôm nhóc Duy vào lòng]

Duy kéo nó ngồi xuống rồi thơm vào má nó. Duy ôm nó òa khóc ngon lành. Mọi người kéo nhóc Duy vào trong. Vợ chồng nó đứng đợi mọi người vào trong hết rồi mới quay lưng đi.

-Đừng có chạy lung tung, té bây giờ.

-ba...ba...

-Bin kêu anh kia.

-ma..ma

-Bin cũng kêu em nữa kà.

-Baba bế Bin đi tìm chú Duy với bà nội nha.

Sau 9 tháng 10 ngày, một hoàng tử ra đời, Bin chính là hoàng tử của vợ chồng nó tên thật là Vũ Tuấn Kiệt. Từ khi có Bin, 2 mama và nhóc Duy chuyển về ở chung ở với vợ chồng nó. Anh nó vẫn ở bên Mỹ nhưng thỉnh thoảng lại về thăm Bin. Gia đình nó trở nên vui vẻ và hạnh phúc hẳn ra.

“Hạnh phúc đến một cách bất ngờ và ra đi cũng rất bất ngờ vì vậy chúng ta cần phải trân trọng nó cũng như trân trọng người mình yêu”

—————THE END—————

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/co-vo-lanh-lung>